

A Jézusnak szentelt élet örömteli

*A papi és szerzetesi hivatásokért
imádkoztak Bodajkon*

Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök június 4-én papi és szerzetesi hivatásokért mutatott be szentmisét a Bodajki Segítő Szűz Mária-kegyhelyen a Prohászka Imaszövetség részvételével. A szentmisén 16 lelkipásztori ki-segítő vette át megbízólevelét a püspöktől. Az imanap szentségimádással, körmenettel, az egyházmegye papnő-vendégeinek és szerzetesrendjeinek bemutatkozásával folytatódott.

Tizennégy éve alapította meg Spányi Antal a Prohászka Imaszövetséget, hogy papi és szerzetesi hivatásokért imádkozzanak nap mint nap. Az elsőcsütörtöki közös imaalkalmak most kiegészültek egy zárandoklattal is, melyen családok, fiatalok, a Székesfehérvári Egyházmegye papsága és szerzetesei együtt könyörögtek új hivatásokért.

A Szentlélek-hívó ének után bevonult az egyházmegye papsága, vagy harminc Istennek szentelt életű férfi, majd felhangzott a kezdőének: „A jó pásztor táplálja juhait...”

A szentmise elején Mórocz Tamás, a kegyhely plébánosa köszöntötte a jelenlévőket és különösképpen a püspököt, aki imára hívta őket a bodajki kegyhelyre. Felidézte a békéért való egyházmegyei zárandoklatot, ahol a 133. zsoltárral köszöntötték pásztorukat: „Íme, milyen jó és milyen gyönyörűséges, ha békességben együtt élnek a testvérek...”, majd hozzátette, a hivatásokra is igaz ez a zsoltárrészlet.

(Folytatás a 3. oldalon)

Fotó: Lambert Attila

**Elindult
a Magyar
Katolikus
Egyház
hivatalos
Facebook-oldala**

12. oldal

**Az igazságosság
és az
irgalmasság
összhangja**

Összefoglalónk
a karizmák
ünnepéről
5. oldal

Béke Királynője, békítsd ki az erőszakkal és bosszúval teli szíveket!

Ferenc pápa rózsafüzér-imádságot vezetett a békéért a római Santa Maria Maggiore-bazilikában május 31-én délután mindazokért, akik Ukrajnában és a világ számos helyén háborúban szenvednek. Az imádsághoz élő közvetítés révén csatlakoztak a nagy nemzetközi kegyhelyek is.

(Folytatás a 2. oldalon)

Ülésezett a püspöki konferencia

A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) május 31-én és június 1-jén megtartotta nyári rendes ülését.

A Konferencia tagjai fontosnak tartják felhívni a hívek figyelmét arra, hogy a 2022-es népszámlálás alkalmával minél többen válasszanak a vallási hovatartozásra vonatkozó

kérdésre, ami által tanúságot tehetünk katolikus hitünkről. Az Egyház Krisztus titokzatos teste, ezáltal ha keresztény hitről beszélünk, akkor Krisztusról beszélünk, akinek megvallása hivatásunk. Ahogy a Szentírásban is olvaszuk: „Aki megvall engem az emberek előtt, én is megvallom Atyám előtt.” (Mt 10,32)

(Folytatás a 2. oldalon)

Csíksomlyói pünkösdi búcsú

Békességet teremtő emberek kívánunk lenni

Pünkösöd szombatján, június 4-én – ami idén éppen a nemzeti összetartozás napjára esett – megtartották a csíksomlyói búcsút a Kis- és a Nagysomlyó-hegy közötti nyeregben, a Hármashalom-oltárnál, két év után ismét járványügyi korlátozások nélkül, zárandokok sokaságának jelenlétében. A főcelebráns és szónok Udvardy György veszprémi érsek volt, aki a búcsú mottójára – Pax et bonum! – épített szentbeszédében a békéért való munkálkodásról tanított.

(Folytatás a 11. oldalon)

Az ünnepi szentmise elején Kovács Gergely gyulafehérvári érsek, valamint – az erdélyi ferencesek nevében – Urbán Erik tartományfőnök köszöntötte a több százezer zárandokot és a veszprémi főpásztort.

A ferences előjáró a kegyhely idejüzenetéről beszélt: Béke és jóság – két szó, amelyet mi, ferences testvérek mindannyiótoknak mint búcsúfiát akarunk adni. Kovács Gergely érsek felidézte, amikor két évvel ezelőtt a szinte üres kegytemplomban mutatta be a pünkösdszombati ünnepi szentmisét.

Természetközeli konyha a csornai szerzeteseknél

*Fazakas Márton premontrei apát
a főzésről és a gazdálkodásról*

Tavaly látott napvilágot az Így főznek a magyar katolikusok. 52 hét – 52 recept című kiadvány, amely hazánk katolikus főpásztorait, papjait és világi híveit mutatja be főzés közben. A kötet lapjain Fazakas Márton csornai premontrei apáttal is találkozhatunk. Vele beszélgettünk a főzésről és a Csorna melletti gazdaságról a budapesti Művész kávéházban.

– A kiadványban Önről is olvashatunk. A fotókon nem a megszokott fehér habitusát viseli, hanem kötényben, kezében fakanállal láthatják az olvasók. De nem a képek kedvéért állt bele a szakács szerepbe. Mit jelent Önnek a főzés?

– Az ételek elkészítése nem csak arról szól, hogy a végén eszünk egy jót. Sokszor rendezünk konferenciát a teremtés-védelemről, és beszélünk arról, hogy hagyjunk kisebb ökológiai lábnyomot, de aztán a tanácskozás végeztével a megszokott kényelemben élünk tovább. Hogy mit eszünk, és milyen alapanyagokból készül a mindennapi betevőnk, az senkinek sem mindegy. Szeretem a régi jól bevált dolgokat. Márai Sándornak van egy számomra nagyon kedves írása, az lett az ars poeticám. A harang a címe, profetikus mű. Tudom, hogy nem tudjuk megváltoztatni a világot, de ha lehet valamit kevésbé károsan tenni, akkor azt a megoldást kell választani. Ez csak csepp a tengerben, de fontos. A főzés és a gazdaság is ilyen. A szerzetesi és papi hivatásunk mellett ez csupán egy mellékvágány, de az életünk része.

(Folytatás a 9. oldalon)

Béke Királynője, békítsd ki az erőszakkal és bosszúval teli szíveket!

(Folytatás az 1. oldalról)

Ferenc pápa május 1-jén a *Regina caeli* elimádkozása után a következő kéréssel fordult az Egyház tagjaihoz: „Szeretnék valamennyi hívót és közösséget arra kérni, hogy májusban mindennap imádkozzák el a rózsafüzért a békéért.”

A hónap zárásaként május 31-ére – a Szentatya vezetésével – az Új Evangelizáció Pápai Tanácsa rózsafüzér-imádságot hirdetett a békéért, a remény jeleként az Ukrajnában és a világ számos pontján zajló háborúk miatt szenvedőkért.

A pápa május 31-én, kedden este 18 órakor Szűz Mária, a Béke Királynője szobra előtt vezette a rózsafüzért a Santa Maria Maggiore-bazilikában. A szertartás elején a kerekesszékekben jelen lévő Szentatya segítséggel virágkoszorút helyezett el a szobor lábai elé, valamint papírra leírta imaszándékát. Ezt követően a Szűzanyához fordult imádságával.

Ferenc pápa szavait teljes terjedelemben közreadjuk

„Ó, Mária, Isten Anyja és Béke Királynője, a világjárvány idején köréd gyűltünk, hogy közbenjárásodat kérjük. Arra kértünk, hogy támogasd a betegeket, és adj erőt az egészségügyben dolgozóknak; fohászkodtunk, hogy irlalomra leljenek a haldoklók, és hogy száítsd fel a csendben és magányban szenvedők könnyeit.

Ma este, a különösen neked szentelt hónap végén ismét itt állunk előtted, Béke Királynője, hogy kérjünk téged: add meg nekünk a béke nagy aján-

dékát, mielőbb legyen vége a háborúnak, mely évtizedek óta dúl a világ különböző tájain, és amely most már az európai földrészre is betört! Tudjuk, hogy a béke nem lehet pusztán tárgyalások eredménye, sem politikai megállapodások következménye, ha-

nem az mindenekelőtt a Szentlélek húsvéti ajándéka.

Szeplőtelen szívednek szenteltük a harcoló nemzeteket, és kértük a szívek megtérésének nagy ajándékát.

Biztosak vagyunk abban, hogy az imádság, a bőjt, az adakozás fegyvereivel és ke-

olajágat a kezéből. A szobor talapzatára virágokat faragtak, amelyek az élet kivirágzását és a béke visszatérését szimbolizálják.

Régi hagyomány, hogy a hívek kézzel írt cédulákat helyeznek imaszándékaikkal a Szűzanya lába elé.

2022. március 25-én, Urunk születésének hírüladása (Gyümölcshaltó Boldogasszony) ünnepe, bűnbánati szertartás keretében a Szent Péter-bazilikában Ferenc pápa felajánlotta Oroszországot és Ukrajnát Mária Szeplőtelen Szívének, mely felajánláshoz az egész Egyház csatlakozott.

gyelmed ajándékával meg lehet változtatni az emberek szívét és az egész világ menetét.

Ma hozzád emeljük szívünket, Béke Királynője: járj közben értünk Fiadnál, békítsd ki az erőszakkal és bosszúval teli szíveket, igazítsd helyre a könnyű meggazdagodás vágyától elvakult gondolatokat, és az egész földön tartósan uralkodjék a te békéd!”

A rózsafüzér-imádságon jelen voltak többek között olyan fiatalok, akik az elmúlt hetekben voltak elsőáldozók vagy részesültek a bérmlás szentségében, továbbá cserkészek, családok a római ukrán közösségből, a Marian Ardent Youth szervezet képviselői, a Vatikáni Csendőrség és a Pápai Svájci Gárda tagjai, valamint a Szűz Mária, Béke Királynőjéről elnevezett három római plébánia és a Római Kúria tagjai.

A tragikus eseményektől leginkább sújtottakhoz való közelség jeléül meghívtak az

imádságra egy ukrán családot, valamint háborús áldozatok hozzátartozóit és tábori lelkészeket közösségeikkel.

Az imádsághoz élő közvetítés révén csatlakoztak és együtt imádkozták a rózsafüzért a nagy kegyhelyeken összesereglett hívők is a világ minden tájáról, valamint néhány olyan szentély is, amelyek háború sújtotta vagy politikailag erősen instabil országokban találhatók.

A pápával együtt imádkoztak többek között az Isten Anyja-kegyhelyen Ukrajnában; a Sayidat al-Najat (Üdvözülés Szűz Anyja) szír katolikus székesegyházban Irakban; a Szűz Mária, a Béke Anyja-székesegyházban Szíriában; a Szűz

Mária, Arábia Királynője-székesegyházban Bahreinben; a Guadalupei Miasszonyunk kegyhelyén; a lourdes-i szentélyben; a częstochowai Fekete Madonna kegyhelyén; a koreai vértanúk nemzetközi kegyhelyén; a loretoi Szent Házban; és Írországbán, a knocki Szűz Mária-kegyhelyen.

A szertartás a rózsafüzér elimádkozása után pápai áldással zárult, melyet követően Ferenc pápa a bazilikában található, számára oly kedves Salus Populi Romani-kegykép előtt virágcsokrot helyezett el és imádkozott.

Kuzmányi I.
A pápa imádságát fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican News

Ülésezett a püspöki konferencia

(Folytatás az 1. oldalról)

Az MKPK hivatalos segélyszervezete, a Katolikus Karitászt továbbra is több területen végzi segítő tevékenységét az ukrán háborús helyzet kapcsán. A határ menti Barabáson eddig közel tizenötezer menekülttel dolgozott legalább kilencszázötven önkéntes és százötven munkatárs. A budapesti Humanitárius Tranzitváróban a tizenkét órás műszakokban szintén több ezer menekült kapott segítséget. Az alapvető segítő információk mellett ételkészítést, higiéniai felszerelést és pihenési lehetőséget biztosítanak számukra.

A kárpátaljai magyarok az elmúlt időszakban nagy létszámú menekültet fogadtak belső-Ukrajnából. A munkácsi karitással együttműködve a Katolikus Karitászt már több mint százötven millió forint értékű ételkészítést, higiéniai és gyermekápolási eszközöket, babakocsit, pelenkát, gyógyszert, kötszert, orvosi eszközt, valamint a szállításhoz szükséges kisbuszokat adott át. A tartós ételkészítéssel az ingyenykonyhák mellett a nehéz helyzetbe került időseket és egyedülállókat is támogatják.

Mindeközben az igényeket felmértve elindult a szervezet hosszútávú segítségnyújtási programja, melynek fő célja azon menekültek támogatása, akik Magyarországon keresnek menedéket. A program so-

rán a karitászt segítséget ad a lakhatásban, a munkahely-keresésben, az általános ügyintézésben, a gyermekek iskoláztatásában. Mindezt úgy, hogy a támogatottak mielőbb beilleszkedjenek, és önálló életet kezdjenek hazánkban. A program megvalósítása érdekében országsszerte több segítőpont is létrejön a közeljövőben, ahol a szakemberek a menekültek anyanyelvén tudnak segítséget nyújtani. A Katolikus Karitászt a krízistámogatásokon túl nagy hangsúlyt fektet a pszichoszociális segítségnyújtásra is a menekültek számára.

Június 22–26. között rendezik meg Rómában a Családok X. Világtalálkozóját, amelyen 11 fős delegáció vesz részt Marton Zsolt püspök vezetésével.

A világtalálkozó imája és katekézissorozata online is elérhető. A lelkipásztori eszköz segítséget nyújt a felkészülésben és abban, hogy a kihívások és a nehézségek közepette is „minden család meg tudja élni élet-szentségre szóló hivatását az Egyházban, főszerepet vállalva az evangélizációban, az élet és a béke szolgálatában, közösségben a papokkal és minden életállapottal” (részlet a világtalálkozó hivatalos imájából).

A püspökök testülete döntött arról, hogy június 24-én minden egyházmegyében levetítik a *Váratlan élet* című filmet, amely kezdeményezés által az élet védelmére kívánják fel-

hívni a figyelmet. A vetítésekről az egyházmegyék adnak majd bővebb információkat.

Idén a Katolikus Társadalmi Napokat, a KATTÁRS-t Szegeden rendezik meg a Caritas in Veritate Bizottság és a Szeged-Csanádi Egyházmegye szervezésében 2022. szeptember 22–25. között. Mottója: Megújulni közös értékeinkben. A program-sorozat nulladik napján, szeptember 21-én teremtésvédelmi vitaestet tartanak együttműködve a Szegedi Tudományegyetemmel. 22-én a nyitó szentmisét a Bálint Sándorról szóló kultéri kiállítás megnyitója és a Szent Gellért Fesztivál komolyzenei nyitókoncertje követi.

Szeptember 23-án, pénteken egyháztörténelmi és oktatási tudományos konferenciát tartanak, a fiatalokat pedig a KATTÁRS-focikupa várja. A családok szentmiséjét komolyzenei és dicsőítő koncertek követik. Szeptember 24-én, szombaton várja az érdeklődőket a hagyományos vásári forgatag sátras kiállítókkal, gyerekprogramokkal és koncertekkel. Jelen lesz Dolhai Attila, Csókay András, Bőjte Csaba és még sokan mások. A záró szentmise szeptember 25-én, vasárnap lesz a szegedi dómban.

Idén szeptember 17-én rendezik meg a Forráspont ifjúsági imaestet a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Ifjúsági Bizottsága szervezésében Budapesten, a BOK Csarnokban.

Az eseményre ez alkalommal is a 15–30 év közötti fiatalokat várják. A rendezvény mottója: Örömmre hívtál!

A korábbi években összesen tizenkilencezer fiatal tapasztalhatta meg a zenés dicsőítések, tanúságtételek, a közös szentségimádás és a szentmise egymást erősítő, egymást összekötő erejét, amelynek forrása Jézus.

A Forrásponton való részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött. Bővebb információk elérhetők a forraspont.katolikus.hu honlapon.

A konferencia korábbi döntése értelmében Baltazar Enrique Porras Cardozo bíboroson keresztül 40 millió forintnyi összeggel támogatta a nehéz helyzetben lévő venezuelai egyházat. A bíboros, aki a venezuelai Mérida érseke és a caracasi főegyházmegye apostoli adminisztrátora, az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus vendégeként járt hazánkban 2021 őszén.

A bíboros levélben köszönte meg a támogatást. A súlyos problémákkal küzdő dél-amerikai országban az egyház segítséget nyújt a kilátástalan helyzetbe került testvéreinknek. Az összeg hozzájárul a segítségnyújtás megvalósításához és folyamatos-ságához, amelyek által támogatni tudják többek között a plébániákon működő szegénykonyhákat és a papok lelkipásztori tevékenységeit is. A Venezuelában tapasztalható válság közepette a főpásztor soha nem

mulasztja el, hogy felemelje a szavát az elesettekért.

A konferencia döntésének értelmében Babel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek felterjesztése nyomán a testület Pro Ecclesia Hungariae-díjat adományoz Bartal Józsefnek, a Keresztény Édesanyák Szent Mónika Közössége lekösznő világi elnökének.

1992-ben indították útjára Kalocsán a Keresztény Édesanyák Szent Mónika Közösségét Róna Gábor jezsuita atya vezetésével, amelynek Bartal Józsefnek alapító tagja lett, és élete során áldozatos szolgálatával segítette a közösség munkáját.

A testület elfogadta Cserhádi Ferenc esztergom-budapesti segédpüspök felmentési kérelmét az Európai Unió Püspöki Konferenciáinak Bizottságában (COMECE) betöltött megbízatása alól, és kinevezete utódjául Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspököt.

A püspökök döntöttek arról, hogy újabb öt évre meghosszabbítják Barcsai Marianna, a Katolikus Pedagógiai Intézet vezetőjének megbízatását.

A püspökök testülete ezúton szeretne köszönetet mondani azoknak, akik személyi jövedelemadójuk egyhízi egy százalékaival Magyar Katolikus Egyház szolgálatait támogatták.

Forrás:
MKPK Sajtószolgálat

A Jézusnak szentelt élet örömteli

A papi és szerzetesi hivatásokért imádkoztak Bodajkon

(Folytatás az 1. oldalról)

Idézte a püspök elsőszü-törtőkön elhangzott gondolatait, melyben felhívta a figyelmet arra, mindnyájan „felelősök vagyunk az Egyházért és azért, hogy legyenek papok és szerzetesek az evangélium szolgálatára”.

Spányi Antal elmondta, amikor Bodajkra érkezik egy hívő ember, nemzetünk legősibb zarándokhelyére, a szíve tele van hálával, örömmel és kéréssel. Hála van itt bennünk a hivatásunkért, de bocsánatot is kérünk a mulasztásokért, a gyarlóságokért, és Istentől újabb kegyelmet kérünk, hogy tudjuk hivatásunkat teljesíteni. A püspök megemlékezett az Nemzeti összehozás napjáról, és buzdított, hogy imádkozzunk Máriához, a papok és a hivatások édesanyjához.

A Sámuel első könyvéből vett olvasmány a gyermek prófétái elhívásáról szólt. „Szólj, Uram, hallja a te szolgád!” – hangzott Éli főpap tanácsa a kis Sámuelnek, hogy így feleljen a hívó szóra.

A Szent János könyvéből vett evangéliumi szakaszban Jézus utolsó vacsorán adott tanítása hangzott el, melyben kéri, hogy maradjunk meg a szeretetében, tartsuk meg parancsait, hogy az örömünk teljes legyen. A főparancsból elhangzottak az élet odaadására biztató szavak is.

Ezután a világi lelkipásztori munkatársak a püspöktől feladataik ellátásához kérték megbízásuk elnyerését. A főpásztor kikérdezte a jelölteket, vállallják-e engedelmesen a szolgálatot, melyre aztán azok ígéretet tettek, kérve hozzá az Egyház áldását és a hívek megértő támogatását.

Spányi Antal homíliájában elmondta, egy hete több százan a békéért imádkoztak itt, az ősi kegyhelyen, amire az embereknek nagy szüksége van. A Szentlélek sugallatára most az Egyház egy másik nagy gondja miatt gyűltek össze, hogy papi és szerzetesi, szerzetesnői hivatásokért könyörögjenek.

Szükségünk van ezekre a hivatásokra, hiszen a hit hallásból ered, de olyannak kell hirdetni a kinyilatkoztatott tanítást, akit erre az Úr hív meg, aki jártas a tanításban, és akit az Egyház küld erre a feladatra – folytatta beszédét a püspök. – Szép emlékeink vannak jó papokról, szerzetesekről és nővérekről, akik éltek a hitet, és életükkel, szavikkal tanúságot tettek Jézusról, sok lelket vezettek ezzel az üdvösség útján – tette hozzá, majd arra buzdított, imádkozzunk értük, és valósítsuk meg mindazt, amire ők példát adtak nekünk.

Ma úgy érezzük, nehéz az Egyház élete, kevés a pap, a női és férfi szerzetes, kevesen hallják meg az Úr hívó szavát – folytatta beszédét a főpásztor. – Még azoknak is nehéz a hivatásukban kitartani, akik végigjárták a képzés útját, és készséggel vállalták a papszentelésben, az örökfogadalomban az odaadott életet. Sok kísértés éri a világban azt, aki Isten embere akar lenni.

A képzés ideje sem könnyű, fegyelmet és lemondást igényel. A világ nagy csábítást jelent: „a valóságosnál is szebbnek tűnhet mindaz, ami a világi élethez tartozik, és amiről a papi, a szerzetesi életet élő más értékekért lemond”. Sokszor megtapasztalhatják, hogy a lélek kész, de a test gyöngye. De aki az eke szarvára tette a kezét, ne nézzen hátra – figyelmeztetett Spányi Antal.

Az Úr ma is hív fiatalokat, felnőtteket erre az odaszánt életre – tette hozzá a püspök. – Csak meghallják-e a hívó szót, és van-e elég lelki erő, hogy a hívást elfogadják, és abban hűségesen kitartsanak mindvégig? – tette fel a kérdést. Majd felidézte azokat a papokat és szerzeteseket, akik a kommunizmus ideje alatt megannyi megaláztatást éltek át, mégis kiegyensúlyozottak és boldogok voltak, hiszen boldogságuk a hűségéből, a kitartásukból, az élet Jézusnak adásából fakadt.

Spányi Antal hangsúlyozta, a jó pap, a hűséges szerzetes boldog ember, mert Isten embere. Keresztet is kell hordoznia, kudarcai is vannak, de mindenkinek van ilyen próbátétel az életében. Boldog és áldott az az élet, amely Jézushoz tartozhat!

Szent Pál képes volt a kalodában is istendicsérő zsoltárokat zengeni. Csodáljuk az örömet, amelyet semmi nem volt képes beárnyékolni, hiszen Is-

ten maga volt az öröme – említette példaként a püspök a népek apostolát, de ugyanígy utalt az egyszerű halászok, Lévi és II. János Pál meghívására, akik megtapasztalták, hogy aki lemond Isten országáért, az többet kap, mint amennyit ő adott.

A székesfehérvári főpásztor ezután az örömről beszélt, ami az odaadott élet velejárója. Öröm tölti el a papot, amikor szentségekre készít fel, vagy kiszolgálhatja azokat; megkezesztel egy gyermeket, az elsőáldozó lesz és elvégzi a szentgyónását, megkapja a Szentlélek ajándékait; vagy amikor a fiatal odaadja az életét választottjának. Örül, amikor rajta keresztül szólít meg valakit az Úr, vagy amikor a haldoklót a nagy útra készíti fel. Öröm az is, ha közösséget teremt.

A papi és szerzetesi hivatást elfogadó lélek ismeri a tanúságtevők semmi mással össze nem mérhető békéjét és örömet – mondta beszéde végén a megyéspüspök, majd halála és könyörgésre buzdított a papokért és szerzetesekért.

A Prohászka Imaszövetség mindennapi imájának közös elimádkozása után szólt Spányi Antal a lelkipásztori munkatársakhoz is. Mint mondta, a lelkipásztorok bölcsen segítőkét választottak maguk mellé, hogy jobban szolgálják a híveket. Kiemelte, hogy a lelkipásztori kisegítők nem lettek különbe, csak többlet feladatot vállaltak, amivel az Egyházat kell építeniük. Aki többet kapott, attól többet is követelnek – figyelmeztetett, majd kérte, legyen példa az életük a hívó közös

ség számára a fegyelemről és a hitben megélt örömről. Ne engedjenek a divatos gondolatoknak, ne saját fontosságukat hangsúlyozzák, hanem legyenek szerények, egyházas lelkületűek.

Jellemezze őket a tiszta hit, elmélyült ima, másokért való

Délben az Úrangyala elimádkozása után röviden bemutatkoztak az egyházmegye szerzetesei és szerzetesnői, de elsőként a Központi Papnevelő Intézet spirituálisai, Száraz László atya és az egyházmegye ottani növendéke, Kukucska Máté tettek tanúságot hivatásukról.

A spirituális kiemelte: Jézus barátja vagyok, ez a papi hivatás szíve. Jézus arra szólít fel minket, hogy legyünk a barátai. Emiatt szeretnék azonosulni vele a világegyház odaadásában, a cölibátusban, a mindent továbbadásban, a szeretetben.

A papság lelkületének megosztása után Száraz László ismertette, hogy a Székesfehérvári Egyházmegye kispapjainak felkészítése a központi szemináriumban miként történik. Az öt év folyamán a növendékek teológiai tanulmányokat is végeznek a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karán.

Kukucska Máté elmondta, most fejezi be az első évét a központi szemináriumban. Az esztergomi ferences gimnázium elvégzése után egy évvel ígért mondott az Úr hívó szavára. Bár a társaival ugyanarra a papságra szolt a hivatásuk, az mégis rendkívül sokszínű: vannak, akik idősebben tudnak válaszolni a hívásra,

Spányi Antal püspök: aki lemond valamiről Isten országáért, az többet kap, mint amennyit ő adott

felelősségtudat, odaadó szolgálat. Buzdításai után a lelkipásztori kisegítők családjainak is megköszönte, hogy lehetővé tették számukra a szolgálat vállalását, Ugrits Tamás atyának pedig azt, hogy felkészítette őket erre a feladatra.

A Szentlélek-hívó éneket követően a püspök könyörgött értük, majd egyesével átadta a megbízóleveleket a tizenhat avatandónak.

A szentmise után szentsegímádás következett, melyben Spányi Antal az új papi és szerzetesi hivatások kérésén túl megköszönte mindenkinek a saját egyéni hivatását is, majd könyörgött a papok és szerzetesek kitartásáért, azokért, „akiknek egyetlen vágya volt, hogy csak az Úr előtt leborulva egyszer imádhassák őt a mennyben”. Az Oltáriszentség előtt fohász-kodva nem felejtkezett el a püspök a világi munkatársakról és azokról sem, akiket szívünkben a kegyhelyre hoztunk.

Ezután a papság és a hívek körmenetben a Mindenkor segítő Szűz Mária-kegykép elé vonultak, ahol kifejezték hódolatukat énekekkel és litániával, és szentségi áldásban részesültek.

mások fiatalon; egyesek mélyen hívő, vallásos családból érkeznek, mások csak a hitoktatás alatt találkoztak Istennel. Van közöttük olyan, akit a misziós munka vagy a karitatív munka, másokat a fiatalokkal való foglalkozás szólított meg.

A lényeg: ne féljen senki igent mondani az Úr hívó szavára – buzdított végül.

A Székesfehérvári Egyházmegye női szerzetesrendjei közül a Congregatio Jesu Szerzetesrend, az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Kongregációja, a Premontrei Női Kanonokrend, az Egyházközségi Nővérek Társasága képviselői mutatták be a közösségüket, de jelen voltak a Szeplőtelen Szűz Mária Szolgálóleányai és a Szeretet Misziionáriusai is.

A férfi rendek közül a Premontrei Kanonokrend, a magyar Kapucinus Rend, a Ciszter Rend Zirci Kongregációja és az Isteni Ige Társasága mutatkozott be röviden.

A zarándoklat zárásaként a kegytemplomban elimádkozták Spányi Antal vezetésével Jézus szíve litániáját, majd a szerzetesek a püspökkel közös képet készítettek.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Lambert Attila

A BIBLIA ÜZENETE

Isten belső életének titkai

Jn 16,12–15

Szentháromság vasárnapjának könyörgésében megvalljuk, Isten azért küldte Fiát és a megszentelő Szentlelket a világba, hogy kinyilatkoztassa nekünk belső életének csodálatos titkát. Bár ő Krisztusban teljesen feltárulkozott nekünk, belső életének megismerése, megértése és befogadása még így is csak korlátozottan lehetséges számunkra, mivel fogalmaink és szókészletünk annyira hiányos és antropomorf, hogy a róla szóló mondataink könnyen üresen konganak. Vonatkozik mindez különösen Isten filozófiai, spekulatív megközelítésére, amely nehezen jut tovább Isten létezésének témájánál. Arról azonban, hogy milyen az Isten, a pusztá ész segítségével keveset mondhatunk. Segítségünkre siet a kinyilatkoztatás, a liturgia, sőt a misztikus megtapasztalás is, hogy Isten belső életének titkai feltáruljanak számunkra.

Miután az egyházi év kezdetétől fogva az üdvösség történetének legjelentősebb eseményeit már megünnepeltük, nagy ünnepeink liturgiájában rácsodálkozhattunk arra, hogy Isten egyszerre szerető Atya, engedelmes Fiú és életet sarjasztó Szentlélek. A liturgiában Isten titkának egy-egy részlete emelkedik el előttünk, amelyet megpróbálunk a hitben megragadni, benne elmélyedni és hódolattal szemlélni.

A karácsonyi jászolnál Isten alázata és irántunk való szeretete érinti meg a lelkünket, és hálával gondolunk arra, hogy milyen fontosak vagyunk számára. Húsvétkor a kereszt és a szenvedés titka révén a szeretet új dimenzióját ismerjük meg azáltal, hogy Jézus szeretetből odaadja értünk az életét, és amikor aláveti magát a halálnak, le is győzi azt, hogy mindazok, akik halálukban hasonlóvá válnak hozzá, feltámadása győzelmében is részesüljenek. A születés, a halál és a feltámadás misztériuma így válik Isten belső életének részévé. Azáltal pedig, hogy Isten magára vette emberi termé-

szetünket, és mennybemenetele révén fel is vitte magával a mennybe, megvalósult a szent csere is, amelynek köszönhetően az ember részesül az isteni természetben.

Szentháromság vasárnapja mintegy összefoglalja hitünknek ezeket a nagy misztériumait. Ünnepeink ezért nem egyszerű visszaemlékezések Isten egykorvolt nagy tetteire, hanem bennünket is bevonnak az ő mélyebb megismerésébe.

Jézus a búcsúbeszédében ezt mondta tanítványainak: „Még sok mondanivalóm volna, de nem vagytok hozzá elég erősek. Amikor azonban eljön az Igazság Lelke, ő majd elvezet titeket a teljes igazságra.” Ez a pünkösdi Lélek vezeti azóta is az Egyházat, amely a kinyilatkoztatott igazságok feletti imádság, elmélkedés és hittapasztalat, valamint a misztikus megismerés által egyre mélyebben megragadja Isten belső életének csodálatos titkait. A megismerés által pedig tagjai dicsőítik őt, és ez vágyat ébreszt bennük, hogy az istenismeret teljességére és egykor majd az Istennel való teljes egyesülésre jussanak.

Avilai Szent Teréz *A belső várkastély* című könyvében misztikus tapasztalatairól írt, és amikor Szentháromság ünnepének előestéjén a kegyelem állapotában lévő lélek szépségéről elmélkedett, egy ragyogó kristályból épült várkastély képe tárult elé. A vár különböző lakásokból állt, és a legfelsőben trónolt az örök dicsőség Királya, akinek ragyogó fényessége a vár összes lakását átjárta, és kimondhatatlan szépséget kölcsönzött azoknak. Ezt a mennyei ragyogást azonban csak a várkastélyon belül lehetett érzékelni. Ebben a várkastélyban ő a kegyelem állapotában lévő lelkek szépségét ismerte fel, akik Isten színelátására és a vele való teljes életközösségre jutottak.

Ternyák Csaba

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (76.)

Micsoda öröm, örvendezés, hálaadás, dicsőítés árad, burjánzik, hömpölyög a görögkatolikus Szent Liturgia húsvéti antifónáiból! Ha valaki csak egyszer is hallja őket életében, azonnal magával ragadja az a húsvéti öröm, amely abból fakad, hogy „Föltámad Krisztus halottaiból, legyőzte halállal a halált, és a sírban lévőeknek életet ajándékozott”.

Jézus Krisztus feltámadása olyan világra szóló esemény, amelyet csak a legnagyobb örvendezéssel lehet köszönteni. Ezt találjuk az első antifóna első versében is: „Örvendezzettek az Úrnak, minden föld, mondjatok dicséretet az ő nevének; tegyétek dicsőségessé dicséretét!” (Zsolt 65,1–2). Igaz, a zsoltság még a feltámadás előképét, az egyiptomi fogságból való kiszabadulást ünnepelte így. De számunkra a „pászká-ünnep” a húsvéti kánon szavai szerint már azt jelenti, hogy „a halálból az életre és a földről az égbe átvitt minket Krisztus Istenünk”. Ennek fényében buzdíthatjuk tovább egymást az első antifóna második versével: „Mondjátok az Istennek: Mely rettenetesek a te cselekedeid, Uram! A te erőd nagysága miatt hízelkedni fognak neked ellenségeid” (Zsolt 65,3). Igen, a mi Urunk legnagyobb cselekedete a halálból való feltámadása. És ezt megtapasztalva a gonosz ereje is megtörik. Ezért különösen hatásos az első antifóna harmadik versének egyetemes felhívása: „Az egész föld

Hogyne kellene hálát adnunk Urunknak, aki élete feláldozása árán szerezte meg nekünk az üdvösséget!

azonban itt is az örvendezés uralkodik. A refrénben Urunk végső győzelmének tudatában kérjük az üdvösségünket: „Üdvözíts minket, Isten Fia, ki halottaiból föltámadtál, énekelünk néked: Alleluja, alleluja, alleluja.” Ismét az előképek beteljesülésével énekelhetjük a második antifóna második versét: „Hogy megismerjük a földön utadat, minden nép között a te szabadításodat” (Zsolt 66,3). Azért járta be ugyanis Üdvözítőnk a földi útját, hogy mindenkinék elhozza az üdvösséget. Ha felismerjük az ő nagy üdvözítő tervét, akkor jó úton járunk a nyomában, és hála tölt el bennünket. Íme, erre az egyetemes hálaadásra szólít a második antifó-

na harmadik verse: „Adjanak neked hálát, Isten, a népek; adjon hálát minden nép” (Zsolt 66,4). Hogyne kellene hálát adnunk Urunknak, aki élete feláldozása árán szerezte meg nekünk az üdvösséget!

A harmadik antifóna verseit azok a zsoltságversek alkotják, melyek már a feltámadási szertartás kezdetén is jelen voltak, s amelyek többször is előfordulnak a húsvéti szertartásokban. Isten uralmáról, hatalmáról szólnak: „Keljen föl az Isten, és széledjenek el az ő ellenségei, és fussanak orcája elől, kik őt gyűlölik”; „Mint elenyészik a füst, enyészzenek el, mint elolvad a viasz a tűz színe előtt”; „Úgy vesszenek el a bűnösök Isten színe elől, és az igazak vigadjanak” (Zsolt 67,2–4); „Ez a nap, melyet az Úr szerzett, örvendezzünk és vigadjunk azon” (Zsolt 118,24).

Ivancsó István

LITURGIA

Az Eucharisztia ünneplése (132.)

Az Úrnapi körmenet utolsó tétele, akár az 1908-as, akár 1979-es *Graduale romanum*-kiadások, akár a 2018-ban megjelent *Graduale novum* II. kötete szerint a Boldogságos Szűz hálaadó éneke. A régebbi *Graduale*-kiadásokhoz képest ez is újdonságnak mondható.

A Magnificat kezdetű evangéliumi kantikum irodalmi forrását Lukács *evangéliumában* találjuk (Lk 1,46b–55). Olyan szövegről beszélünk, amelynek a *Benedictus* kantikumhoz hasonlóan nincs párhuzama a szinoptikus evangéliumokban, vagyis ez Lukács saját anyaga (vö. Lk 1,5–2,52). A szöveg tágabb környezetéről már ejtettünk néhány szót a *Benedictus* kapcsán. A szűkebb környezetben elfoglalt helyét illetően (Lk 1,39–56) olyan himnuszról beszélhetünk, amely Mária és Erzsébet találkozásának és párbeszédének csúcspontját képezi, de éppen az előzmények figyelembevételével (vö. Lk 1,5–38). Mária énekét egyfajta karizmatikus stílus jellemzi, de a zsidóság esszéus irányzatának győzelmi himnuszaihoz is rokonságra hozható. Jellemző a szövegre, hogy az *őszövétség* történeti és prófétai művein túl a *Zsoltárok könyvéből* származó idézeteket kapcsol össze úgy, hogy egységes egészet alkot.

A HÉT SZENTJE

Régis Szent Ferenc János

Június 16.

Kisnemesi családból származott. Tizenöt éves korától Béziers-ben, a jezsuitáknál tanult, és 1616-ban Toulouse-ban belépett a Jézus Társaságába. 1618-ban Auchban tette le első fogadalmait. 1619-ben tanítóvá nevezték ki az Auvergne-ben lévő Billon kollégiumába, mindenképpen ő maga is továbbtanult. 1625 őszétől két évig Puy kollégiumában, egy évig pedig az auchi kollégiumban tanított.

1628 őszétől Toulouse-ban folytatta teológiai tanulmányait. Nemsokára pestisjárvány tört ki a városban, és a társaságot vidékre telepítették. Állhatatos kérése ellenére sem kapta meg az engedélyt, hogy ápolhassa a betegeket, azt viszont elérte, hogy szentelését előrehozták. 1630-ban szentelték pappá.

Egy évvel később tanárrá nevezték ki a pamiers-i kollégiumba. 1632-ben Montpellierbe küldték. Ettől kezdve kizárólag a nép körében végzett apostolkodásnak, a népmisszióknak szentelte magát. Kálvinista vidékre került. A prédikálás, a hitoktatás és a szegények szolgálata töltötte ki napjait. Népmissziója, amelyet egyik ősszel tartott Sommières-ben, egy túlnyomórészt protestáns faluban, rendkívül sikeres volt.

1633-ban tette le utolsó fogadalmait. 1634 tavaszán Viviers püspöke, Louis de Suze azt kérte a rendtől, hogy Ferencet küldjék az ő egyházmegyéjébe. Viviers környékét ugyanis elnéptelenítette a vallásháború, ezért különösen nehéz terep volt a pasztoráció számára. Ferenc missziós szolgálatát az is megnehezítette, hogy néhány kétes erkölcsű pap bepanaszolta a püspöknél, aki hitt nekik, és el akarta távolítani. Sikerült tisztáznia magát.

1635 legnagyobb részében Boutières vidékén tevékenykedett. A következő télen missziót tartott Saint-Agrve-ben. Veszélyes utakat vállalt, lemondott minden kényelemről és anyagi segítségről. A nyári hónapok alatt általában Puy-ben vagy a környékén tevékenykedett. Az általa tartott hitoktatásokra néha négyezernél

A hálaadó himnusz két nagy egységre tagolható, noha ezek az irodalmi párhuzamok szintjén egymásra utalnak: az első Mária szerepe az üdvtörténetben (1,46b–49), amely sokkal inkább személyes jellegű hálaének; a második Isten üdvtörténeti cselekedetei az istenfélők, az alázatosak, a szegények és népe érdekében (1,50–55). A két egységet összeköti a messiási üdvösség témája, amely *Isten szent nevében és ígéretében nyeri el csúcspontját*. Lukács számára fontos téma az üdvtörténet új szakaszának eljövetele Jézus Krisztus személyében és művében, ezért is foglal el ez az ének lényeges helyet a gyermekesüdtörténetben.

Ahogy arra Kocsis Imre is rámutat, Mária hálaéneke sokat merít Hanna hálaénekének stílusából (vö. 1Sám 2,1–10).

Csupán megjegyezzük, hogy néhány latin nyelvű szövegterv és Nikétász remeszianai püspök, Iréneusz és Órigenész azok, akik nem Máriának, hanem Erzsébetnek tulajdonítják az éneket. Noha néhány kutató (Loisy és Harnack) is igyekezett ezt alátámasztani, mégis az 1912-es állásfoglaláson túl többen amellett érvelnek, hogy az ének a *kegyelemmel teljes* ajkán hangozhatott el.

Sztankó Attila

is többen gyűltek össze. Rengeteget prédikált és gyóntatott, és gyakran éjszaka is imádkozott az Eucharisztia előtt.

Mindeközben a szeretetszolgálatra is volt ereje, mindenütt segíteni próbált a rászorulókon. Felkarolta a vidék csipkeverőnőit, látogatta a kórházakat és börtönöket, s apostolkodását a prostituáltakra is kiterjesztette. Amikor otthont épített számukra, nemcsak a város züllött elemeinek fenyegetését vonta magára, hanem előljárója is nehézségeket támasztott előtte.

Hivatása gyakorlása közben halt meg. La Louvesc falujába igyekezett, ahol missziót kellett tartania. Eltérve, és az éjszakát egy nyomorúságos kunyhóban töltötte. Végül teljesen kimerülten és tüdőgyulladástól szenvedve tartotta meg a missziót. Karácsony másnapjának estéjén nem bírta tovább: összeesett, és néhány nap múlva elhunyt.

L. K.

JÚNIUS 12., SZENTHÁROMSÁG VASÁRNAPJA (Évközi 11. vasárnap, Villő, Adelaide) – Péld 8,22–31 (*Isten öröktől fogva tervei szolgálatára rendelte a Bölcsességet, mielőtt még bármit alkotott.*) – Róm 5,1–5 (*A nekünk ajándékozott Szentlélek által kiáradt szívünkbe az Isten szeretete.*) – Jn 16,12–15 (*A Szentháromság: Atya, Fiú, Szentlélek.*) – **Énekrend:** Ho 105 – EE 572, 418, Ho 105 – EE 131, Ho 104 – EE 574, Ho 274 – EE 361.
JÚNIUS 13., HÉTFŐ – Pádai Szent Antal áldozópap és egyháztanító emléknappja (Anett, Antónia) – 1Kir 21,1–16 – Mt 5,38–42.
JÚNIUS 14., KEDD (Vazul, Hedvig) – 1Kir 21,17–29 – Mt 5,43–48.
JÚNIUS 15., SZERDA – Árpád-házi Boldog Jolán szerzetesnő emléknappja (Vid, Kerszscencia) – 2Kir 2,1.6–14 – Mt 6,1–6.16–18.

A hét liturgiája

C év

JÚNIUS 16., CSÜTÖRTÖK (Jusztina, Ajtony) – Sir 48,1–15 – Mt 6,7–15.
JÚNIUS 17., PÉNTEK (Laura, Adolf, Márcián) – 2Kir 11,1–4.9–18.20 – Mt 6,19–23.
JÚNIUS 18., SZOMBAT (Arnold, Levente) – 2Krón 24,17–25 – Mt 6,24–34.
JÚNIUS 19., VASÁRNAP – KRISZTUS SZENT TESTE ÉS VÉRE, ÚRNAPJA (Évközi 12. vasárnap, Szent Romuald apát, Gyárfás, Julianna) – Ter 14–18–20 (*Abrahám kenyeret és bort ajánlott fel.*) – 1Kor 11,23–26 (*Valahányszor eszitek e kenyeret és isztok a kehelyből, az Úr halálát hirdetitek.*) – Lk 9,11b–17 (*Mindnyáján ettek és jóllaktak a csodálatos kenyérből.*) – **Énekrend:** Ho 106 – EE 575, 419, Ho 106 – EE 167, Ho 134 – EE 540, Ho 280B – EE 132.

Az igazságosság és az irgalmasság összhangja

Erdő Péter bíboros, prímás a karizmák ünnepén a nigériai terrortámadás áldozatairól is megemlékezett

Hívők és nem hívők, több ezren vettek részt pünkösdhétfőn, a Boldogságos Szűz Mária, az Egyház Anyja ünnepén, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye hagyományos majálisán, családi és ifjúsági napján – a karizmák ünnepén – a máriaremetei kegytemplom parkjában. A programok több helyszínén zajlottak reggeltől kezdve, igen nagy érdeklődés mellett.

A szabadtéri oltárnál ke-rekasztal-beszélgetéseket és zenei műsorokat hallhatott a közönség. A koronavírus-járvány ezúttal már nem akadályozta meg a találkozásokat, így ismét felállíthatták sátrai-
kat és bemutatkozhattak a templomkert két „főutcáján” az egyházmegyei intézmények, lelkeségi mozgalmak, közösségek, alapítványok. A karizmák ünnepe családi programokban is bővelkedett.

A reggeli szentségimádást és a keresztény hivatásról szóló kerekasztal-beszélgetést a Szent Erzsébet Karitátsz központ képviselőinek beszélgetése követte a máriaremetei templomkertben, a szabadtéri oltárnál. A téma az ukrajnai menekültek segítése volt. Délben a MAGnificat együttes tanúságtevői – Dolhai Attila, Varga Mónika, Lambert Attila – és Csókay András léptek a hallgatóság elé.

Erdő Péter bíborossal Kun-szabó Zoltán állandó diakónus beszélgetett délután a szabadtéri oltárnál. A főpásztor úgy fogalmazott: ha a Szentlélek bennünk lakik, akkor számunkra már itt a földön elkezdődött az örökkévalóság. Nem véletlenekből áll az életünk – szögezte le –, az isteni

gondviselésnek terve van az emberiséggel és a nemzetekkel is. A népek sem közömbösek számára, kíséri a sorsunkat – mondta Erdő Péter, felidézve, hogy az 1938-as Eucharisztikus Világkongresszuson „nagy lelki megerősítést kaptuk”, majd nem sokkal később kitört a második világháború. A tavalyi budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus után „úgy gondoltuk, az isteni kegyelem újra meg akar erősíteni bennünket – és íme, már megint itt van egy háború”. A bíboros, prímás úgy fogalmazott a be-

szélgetésben: éppen Magyarországon, a magyar népen keresztül akarta az isteni gondviselés megerősíteni, bátorítani a világot.

Szólt arról is: a kereszténység megélése a hívő keresztény emberek és közösségek

dozataról, akik az owói Xavéri Szent Ferenc-templomban haltak mártírhálált. A bíboros együttérzésének adott hangot, és imádkozott az elhunytak családtagjaiért. Sajnálatát fejezte ki, hogy a keresztényüldözés jelen van a

világunkban, a mindennapjainkban. A főpásztor felidézte: 1994 óta tartják a máriaremetei kegyhelyen a karizmák ünnepét, ahol évről évre találkozhatunk a főegyházmegyeiben működő közösségekkel, mozgalmakkal, katolikus intézményekkel, valamint bemutatkoznak a különböző hivatások: a papság, a szerzetesség és az Egyház iránt elkötelezett világi életforma képviselői. Hangsúlyozta azt is: „Mindannyian a boldogságot keressük. Ezt akarjuk sugározni magunk körül a világban.”

A hegyi beszéd tanítását idézve, a nyolc boldogságról szólva Erdő Péter kiemelte: azért kell megtartanunk Jézus erkölcsi tanítását, hogy boldogok lehessünk. Minden embernek ez a célja és a hivatása, ezért alkotta Isten az embert – mondta, hozzátéve: ez a boldogság a földön nem lehet teljes. Mi, emberek „a teljes boldogságot a mennyben, az Istennel közvetlenül találkozással, a földi élet után tudjuk csak igazán elérni”.

Szentbeszédében a bíboros beszélt arról is: „Az igazságossággal, az igaz voltással szoz-

hoz is, hogy jövének legyen”.

Az irgalmasság – fogalmazott – a megbocsátást is jelenti, és nem csak akkor, ha a másik ember bocsánatot kér tőlünk. Akkor is meg kell bocsátanunk, ha nem kérnek bocsánatot.

„Igazságosság és irgalmasság annyira összetartoznak, hogy egyetlen nagy összhangot alkotnak” – mondta Erdő Péter, később hozzátéve: a boldogságra törekvés küzdelem, de mellettünk áll a Szentlélek, aki a megújulást és az irgalmas szeretetet egyre könnyebbé teszi számunkra.

Kézműves-foglalkozás a máriaremetei majálison

rosan összekapcsolódik az irgalmassággal.” Irgalmasnak lenni – folytatta – azt jelenti, hogy adunk, jót teszünk, megbocsátunk akkor is, ha ezt valaki nem érdemli meg. „Erről tesz tanúságot az Egyház szeretetszolgálat”, és „ez az ajándékozó szeretet kell ah-

„Tőle kérjük, hogy irányítsa életünk útját az örök boldogság felé” – zárta szentbeszédét a bíboros a máriaremetei karizmák ünnepén.

Mészáros Erika/
Esztergom-Budapesti
Főegyházmegye
Fotó: Csapó Viktória

A békéért is felajánlották a folkmisést

Ötödik alkalommal ünnepelték népzenevel a budapesti Szent István-bazilika kisbúcsúját

A Szent Jobb átvitelének emléknapiján, május 30-án ünnepeli kisbúcsúját a budapesti Szent István-bazilika, és immár hagyomány, hogy ebből az alkalomból gregorián és népénekes misével tisztelegnek nemzeti ereklüknek és első szent királyunk emléke előtt. A szentmise főcelebránsa Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök, az esztergomi főszékesegyház társbazilikájának plébánosa, a Szent Jobb óra volt.

Az ünnepi szertartás több okból is különleges volt. Az idén ötödik alkalommal bemutatott folkmise koncepcióját – melynek lényege, hogy a népzene gyűjtésekből származó énekek autentikus népi stílusban hangozzanak el a szentmisén – az idén ötvenéves táncházmozgalom egyik alapítója, Halmos Béla (1946–2013) dolgozta ki, ugyancsak az 1990-es években. Elképzelése csak halála után valósulhatott meg (az első folkmisést 2017-ben szervezték meg), így a május 30-i alkalom a résztvevő népzeneészek, népdalénekesek és a táncházas közönség számára egyfelől a Halmos Bélára való emlékezés alkalma is volt. Igen jelentős egybeesés másfelől ebben az évben az is, hogy a Kardinal Mindszenty Stiftung, azaz Mindszenty Alapítvány, amelyet maga a hercegprímás hívott életre, ugyancsak jubilál: szintén alapítása ötvenedik évfordulóját ünnepeli 2022-ben. És egyetlen pillanatra sem feledkezhetünk meg a szomszédunkban zajló hábo-

rúrol – így a szentmisét a békéért is felajánlották.

A szertartás kezdete előtt Juhász Katalin néprajzkutató, a Bölcsészettudományi Kutatóközpont Néprajztudományi Intézetének tudományos főmunkatársa, a folkmise „lelke” és főszervezője köszöntötte a híveket.

A hazai népzenei hagyomány, mely szerves része a magyar folklórnak, ezer szállal kötődik az egyházi zenéhez és a Szent István óta hazánkban is virágzó gregoriánhoz, így a szentmise liturgikus énekei a sok száz éves hagyományokon nyugvó Szent István-mise rendjét adták gregorián dallamon énekelve. Az elhangzott népénekek a 17–18. század kincsestárából valók: korabeli nyomtatott és kéziratos katolikus énekeskönyvek Szent István-énekei szólaltak meg azokon a dallamokon, amelyeken a néphagyomány megőrizte őket. A Magyar Napló Kiadó 2014-ben adta közre Erdő Péter bíboros, prímás előszavával az Esztergom-Budapesti Főegy-

házmegye által imprimált Énekek Szent István király tiszteletére – Cantiones de Sancto Stephano rege című kötetet, melynek szerzői Kovács Andreea, a Zeneakadémia egyházzene-kutatója és Medgyesy S. Norbert. A reprezentatív énekes- és olvasókönyv hiteles, korábban kiadatlan források alapján tartalmazza fennmaradt, s az első királyunk, Szent István tiszteletére írt zenetörténeti emlékeinket és az országalapító királyunk szentté avatása, 1083, illetve a 20. század eleje között keletkezett legértékesebb liturgikus, epikus és népi alkotásokat gyűjti egybe mai helyesírással és közerthető magyarázatokkal.

Az ünnepi mise énekeit e kötetből válogatta ki az alkalomra Medgyesy S. Norbert, a Szent Jobb-miséen résztvevők

pedig minden esztendőben felekezettől függetlenül követhetik a liturgiát és kapcsolódhatnak be a közös énekes imádságba a kiosztott éneklap segítségével.

A szkölát ebben az esztendőben is Rudolf Krisztina egyházzeneész, a Ward Mária Zeneművészeti Szakgimnázium tanszakvezető, az egyházzene tanára irányította; a népénekeket kollégája, Szabó Ágnes népdalénekes, az intézmény népi ének tanszakvezető tanára és a Zeneakadémia népzene tanszékének oktatója vezette.

A misén közreműködtek a Magyar Tekerőzenekar, a Virtus dudazenekar és barátai, a Ward Mária Zeneművészeti Szakgimnázium, a Zeneakadémia, a Szent Angéla Ferenc Gimnázium, az Óbudai

Népzenei Iskola egyházi és népi énekesei és barátai, valamint további népi hangszeresek furulyán és hegedűn; orgonán pedig szintén a Ward Gimnázium egyházzeneésze, Faragó Ákos kísérté az énekeket.

A papságot és az asszisztenciát a rendtartás szerint a

be nyílhat – erről tesznek tanúságot a szentek.

Legyünk mi azok, akik helyesen élünk! Az igaz példa erejét a hitelesség adja. És ne csak önmagunkért imádkozunk, hanem az egész emberiségért, s különösképpen is ezért a földrészt, Európáért, melynek olyannyira szüksége

Honvéd Koronaőrség tagjai követték, akik vállukon hozták a Szent Jobbot, amelyet a Magyar Királyi Koronaőrök Dísztörőse és a Magyarok Nagyszönya, Világ Győzelmes Királynője Szent Korona Lovagrendje tagjai kísérték. A nemzeti ereklét a bazilika szentélyében helyezték el.

Mohos Gábor püspök elmondta: Isten kegyelme nélkül szűkösre határolt életünk az ő kegyelmében a végtelen-

van most arra, hogy visszatérjen az élő Istenhez” – zárta szentbeszédét Mohos Gábor püspök.

A szentmisét hagyományosan a moldvai csángó dallamon megszólaló Ó, Szent István, dicsértessél kezdősorú népének zárta.

A folkmise a Szent István-bazilika Facebook-oldalán visszanézhető.

Horogszegi-Lenhardt Erika
Fotó: Lambert Attila

Csak ha erre meghívást kap Istentől

Papszentelés Hajdúdorogon

Az Úr mennybemenetelének ünnepén állt Isten szolgálatába ifj. Tóth Elek. A diakónust május 26-án a Hajdúdorogon tartott Szent Liturgián szentelte pappá Kocsis Fülöp érsek-metropolita.

Papokra van szükség ahhoz, hogy tapasztalatunk legyen Jézus Krisztus jelenlétéről az Egyházban. Papokat küld a Szentlélek azért, hogy erről az örömről mindenkinek tanúságot tegyen. Ez az öröm nem adható át másképpen, csak úgy, ha az ember megosztja saját szíve élményét. A hit nem adható át másképpen, csak saját tapasztalat alapján. A papnak ezért kell hogy a Lélek által személyes kapcsolata legyen az Atya jobb-án ülő Krisztussal, így tud másokat is elvezetni erre a kapcsolatra – hangsúlyozta beszédében Kocsis Fülöp érsek-metropolita.

A hivatásról szólva pedig így fogalmazott: Isten megszólít egy-egy embert fiatalkorában, vagy akár később is erre a szolgálatra. Mert ezt a szolgálatot senki sem vállalhatja saját magától, csak ha erre meghívást kap Istentől.

Mindenkinek más-más hivatást ad Isten, amin keresztül be tudja tölteni a küldetését, de mindegyikben ott van ez a legfőbb feladat: Isten szeretetének közvetítése mások felé.

Minthogy a Szent Liturgián nagy számban jelen voltak fiatalok is, Tóth Elek tanítványai a hajdúdorogi Szent Bazil Gimnáziumból, a főpásztor arra szólította fel őket, hogy mindenki vizsgálja meg saját életét, fedezze föl saját hivatását, hogy tőle mit vár Isten, mire hívja, hová küldi. Tóth Elek hivatáskeresése beteljesedett a fölszentelésével – hangsúlyozta Kocsis Fülöp.

A papszentelésnek három fő mozzanata van. Az első, amikor a püspök a szentelendő fejére téve kezét imádkozik a hívekkel együtt, kérve a Szentlélek leszállását. Utána egyenként ráadja az áldozópapi öltözék ruhadarabjait – ezeken keresztül Isten felruhazza őt a papi hatalommal, és

végül a nem látható, rejtélyes mozzanat, amikor az Eucharisziát az újszentelt kezébe teszi a püspök, mintegy rábízva, hogy őrizze – fejtette ki az érsek.

Az Egyház az újszentelt papra bízva Jézus Krisztust, hogy őrizze és továbbadja. Ez akkor lehetséges, ha nemcsak a tenyerén tartja, hanem a szívében hordozza, ott éli át az isteni jelenlétet. A papnak legfőbb feladata, hogy Krisztust adja az embereknek – fogalmazott Kocsis Fülöp.

Ifj. Tóth Elek Hajdúdorogon kezdte meg diakónusi szolgálatát, és segédlelkészként a továbbiakban is ott teljesíti a rábízott feladatokat: az Egyház közösségében és a Szent Bazil Gimnáziumban, ahol már eddig is tanárként szolgált.

A papszentelésen a hajdúdorogi Szent Bazil Oktatási Központ diákjai és tanárai is részt vettek. Az ünnepi Szent Liturgiát követő fogadás lebonyolítását az iskola 11. osztályos vendéglátós diákjai biztosították.

Tóth Elek 1993. július 31-én született Nyíregyházán. Nagypapa és édesapja is egyházi szolgálatnak szentelték életüket, így Demecserben, Miskolcon és Nyíracádán is lakott. Mind a parókiái közösségek, mind a jezsuita gimnázium sokat segítettek hivatása kibontakozásában.

2012-ben jelentkezett a Görögkatolikus Papnevelő Intézetbe. 2019-ben teológiai, 2020-ban hittanár–nevelőtanári diplomát szerzett a Szent Atanáz Hittudományi Főiskolán. Idén az ELTE informatika szakán végez. Rövid pécsi szolgálatát után jelenleg is a hajdúdorogi Szent Bazil Oktatási Központ tanára és kollégiumi nevelője, illetve a hajdúdorogi parókia diakónusa. Feleségével, Polyák Dominikával 2021 nyarán házasodtak össze.

Ifj. Tóth Elek választott papi jelmondata: „Jézus Krisztus ugyanaz tegnap, ma és mindörökké.” (Zsid, 13)

**Forrás: Hajdúdorogi Főegyházmegye; Nyíregyházi Egyházmegye
Fotó: Farkas Friderika**

„Küldetésünk felragyogtatni az élet evangéliumát”

Lezárult a kaposvári egyházmegyei zsinat

Május 28-án, a Kaposvári Egyházmegye alapításának 29. évfordulóján ünnepi szentmisével zárult az I. Kaposvári Egyházmegyei Zsinat. A hálaadó szentmise főcelebránsa Udvardy György veszprémi érsek volt. Az egyházmegyei napon tartották a zsinati folyamat lezárása mellett a Kaposvári Egyházmegye területén élő hittanosok számára meghirdetett pályázat díjkiosztó ünnepségét is.

A „Mária, az én égi édesanyám” pályázatára négy korcsoportban – az óvodáskorúaktól a gimnazistákig – összesen ötszázhetvenhat pályaművet küldtek be az alkotók, akiknek munkáját korcsoportonként arany, ezüst és bronz minősítéssel értékelte a zsűri, illetve néhány esetben különdíjat is kiosztottak – ismertette Farkasné Magyar Anikó hitoktató, a pályázat ötletgazdája.

A szentmise előtt Tomanek Péter irodaigazgató, zsinati relátor a lezárult zsinati folyamatról szólva elmondta: „Varga László megyéspüspök 2018-ban, egyházmegyei alapításának huszonötödik évfordulóján hirdette meg az I. Kaposvári Egyházmegyei Zsinatot, mely az elmúlt öt évben arra kereste a választ, hogy miként lehetne vonzó módon megszólítani az embereket az evangéliummal, a krisztusi örömhírről, s hogyan lehet őket közösséggé formálni.”

A szentmisén Varga László püspök prédikációjában a zsinati folyamat kapcsán a vonzó, befogadó és Krisztus óhaja szerinti egyház építéséről beszélt.

Minden egyházmegyei zsinat annyit ér, amennyit abból életre tudunk váltani. Ebben a legtöbb feladat a pasztorális tanács tagjaira hárul. Csak velük együttműködve lesz remény arra, hogy nem elméleteket gyártottunk, hanem az életet szolgáltuk, és megújul egyházmegyei – fogalmazott a főpásztor.

Egyházmegyei zsinat továbbra is szüksége lesz a belső véleménycserére; a papok egymás közötti, illetve a papok és a hívek közötti párbeszédre. Csak együtt, egységben és szeretetközösségben tudjuk vonzóvá tenni Egyházunkat. A szinodalitás lényege a meghallgatás. A másik elfogadása, a felelősségvállalás egymásért, s ha szükséges, egymás figyelmeztetése is.

A világiak bevonása nélkül, akik az Egyház teljes jogú tagjai, nem valósulhatnak meg a zsinat által hozott rendelkezések és javaslatok.

A zsinati rendelkezések és javaslatok megvalósítása mellett a jelenlegi történelmi helyzetben az egyik legfontosabb feladatunk, hogy tanúságot tegyünk a keresztény reményről, melyet semmilyen más intézmény nem tud felkínálni. Küldetésünk felragyogtatni az élet evangéliumát világunk leg-sötétebb éjszakaiban.

Forrásunk az evangéliumból fakadó spirituális, segítőink az előttünk élő és a kortárs szentek, akik a belső élet mestereiként ragaszkodnak Jézushoz, és elutasítanak minden erőszakot a közbeszédben, a társadalmi életben és a keresztények között is.

Magyarazgatás, öngazdálkodás és panaszok helyett virrasztanunk és imádkoznunk kell, hogy magunkat teljesen oda tudjuk ajándékozni az Urnak és testvéreinknek. Ekkor bizton remélhetjük, hogy olyan egyházat építünk, amely vonzó, közösségeiben befogadó és a Krisztus által óhajtott egységet építve jel lesz mindenki számára – hangsúlyozta szentbeszédében Varga László püspök.

E napon tartották a Kaposvári Egyházmegyei tanító hitoktatók számára kiírt módszertani pályázat díjkiosztóját.

A szakmai zsűri a beküldött pályamunkák közül öt óratervet emelt ki és választott ki díjazásra. A díjazottak névsora: Baksáné Csák Mária, Bakterné Magyar Margit, Gyulainé Domján Szusanna, Horváthné Plánki Klára és Kántor Flóra.

A díjak átadását követően a megyéspüspök megköszönte a zsinati munkatársak, a zsinati előkészítő bizottság és a zsinati tagok áldozatos munkáját.

Az elmúlt négy évben végzett áldozatkész munkájáért a Kaposvári Egyházmegye Szolgálatért-díjat vehette át Tomanek Péter irodaigazgató, zsinati relátor, valamint a Zsinati Koordináló Bizottság tagjai: Kisiván Csaba ifjúsági referens, Radnai Márta és Radnai István családreferens.

A zsinat lezárásának alkalmából Varga László megyéspüspök megalapította a Tanúságtevő Életért-díjat, melyet évente ítélnek oda olyan egyházi és világi személyek számára, akiknek élete és szolgálata példaértékű. Idén Erdő Péter bíboros, Rosta István akadémikus, Kiss Iván plébános, Németh Endre állandó diakónus és Nagy Éva ferences nővér részesült e kitüntetésben.

**Forrás: Kaposvári Egyházmegye
Fotó: Kling Márk,**

Berta Tibor dandártábornok, tábori püspök, katonai ordinárius mondtott fohászt Budapesten a Hősök terén május 29-én, vasárnap kora délelőtt a magyar hősök emlékünnepe alkalmából.

A Magyar Hősök Emlékkövének katonai tiszteletadással megtartott állami ünnepségen, melyen többek között jelen volt Ruszin-Szendy Romulusz altábornagy, a Magyar Honvédség parancsnoka, Szalay-Bobrovniczky Kristóf honvédelmi miniszter mondott ünnepi beszédet.

A tábori püspök többek között azért imádkozott, hogy „dicső magyar hőseink véréből és áldott emlékeiből a kötelességteljesítés, a hősies áldozatvállalás, a kegyes hit istenfélleme és a fölkaroló ember-szeretet lelkülete áradjon ránk!

Add, hogy hős magyar elődeink életáldozata bennünket

is lelkesítsen és buzdítson az igaz hazaszeretetre!

Add, hogy mi, mai magyarok is hősök lehessünk, olyanok, akik minduntalan legyőzzük magunkban a rossz ösztönét, akik a mindennapok szorgalmas munkájában, hivatásban, szolgálatban, a lelkiismeret küzdelmeinek harcában hősiesen helytállunk a te akaratodnak tetszése szerint!

Magyarország Védasszonya, a Boldogságos Szűz Mária és magyar szentjeink közbenjárása által kegyelmeid segítsék, óvják és őrizzék szeretett hazánkat, Magyarországot! Ámen.”

A magyar hősökről való megemlékezés egészen az első világháború idejére nyúlik vissza, amikor egy 1917-es jogszabály arra kötelezett minden magyar várost és köz-

seget, hogy anyagi erejének megfelelően méltó emléket állítson a nagy háborúban elesett hősöknek. 1917 és 1938 között mintegy ezer világháborús emlékművet emeltek

Magyarországon. Az egyik legismertebb emlékművet az összes első világháborúban elesett katona emlékére a budapesti Hősök terén avatta fel Bethlen István miniszterelnök

A magyar hősök emlékünnepe

1929. május 26-án, Horthy Miklós kormányzó jelenlétében. Az emlékkő feliratán ez állt: „Az ezeréves határokért”.

1924-ben iktatták törvénybe a hősök emlékünnepe, amely rögzítette: „Minden esztendő május hónapjának utolsó vasárnapját... a magyar nemzet mindenkor a hősi halottak emlékének szenteli.”

1945 után szovjet követelésre kikerült a nemzeti ünnep köréből, a Hősök teréről pedig eltávolították az emlékkövet, melynek helyére egy másik emlékművet állítottak.

A magyar hősök emlékünnepe egy 2001-es törvény nyilvánította újból ünnepé, ugyanakkor egy kormányrendelet kibővítette az ünnep körét. „A magyar hősök emlékének megőrkötéséről és a magyar hősök emlékünneperől”

szóló törvényben rögzítették, hogy „a Magyar Köztársaság Országgyűlése a magyar nemzet soha el nem múló hálája jeléül, a ma élő és a jövő nemzedékek okulására, a hősök dicsőségére minden esztendő május hónapjának utolsó vasárnapját a magyar hősök emlékünnepevé nyilvánítja”, illetve „kifejezi azon meggyőződését, hogy az állami szervek, a helyi önkormányzatok, az egyházak, a társadalmi szervezetek, a magyar nemzet fiai és leányai minden évben, a magyar hősök emlékünnepe méltó megemlékezés keretében leróják hálájukat és kegyeletüket az elmúlt ezredév magyar hőseinek.

2001-ben ünnepélyes keretek között újraavatták a megújult Hősök terét, rajta az új emlékkövel.

Forrás és fotó: Katolikus Tábori Püspökség

Isten fontos őrhelyre állított

Az élet kihívásairól az Igent mondok női lelkigyakorlaton

Igent mondok címmel immár második alkalommal hirdetett harmincnapos online női lelkigyakorlatot a Szűzanya hónapjában, májusban a Jézus Szíve Társasága. A szöveges és zenei lelki impulzusok két napig még érkeznek az e-mail-fiókokba, de a lelkigyakorlat gyümölcseit már május 29-én hálát adtak hazánk legősibb zarándokhelyén, Bodajkon. A záró szentmisét Mórocz Tamás plébános mutatta be.

Tavaly a koronavírus-járvánnyal járó nehézségekre válaszul szökkent szárbá az online lelkigyakorlat, amelyet a sok gyümölcsre és a nagy sikerre való tekintettel idén is megszervezték. S ha nem is 6300-an, mint a 2021-es „ínséges időkben”, de idén is több mint négyezren kapcsolódtak a napi fél óra imádságra ösztönző kezdeményezéshez, melynek legfőbb célja, hogy Jézus anyja, Mária példája nyomán a résztvevők minél mélyebb és személyesebb istenkapcsolatot alakítsanak ki.

Tavaly a Szent Ignác-i lelkiségű női szerzetesrend, a Jézus Szíve Társasága két tagja, Balla Erika SJC és Mézinger Gabriella SJC, valamint két világi segítőjük, Jacsó Annamária és Szebedy Bolda indította útjára a lelkigyakorlatot. A szervezői csapat idén egy kicsit átalakult: Suller Melinda SJC, a Jézus Szíve Társasága elöljárója vezetése alatt Tyukodi Beáta SJC vette át rendtársa, Mézinger Gabriella helyét, és egy harmadik világi, Békési Erika is csatlakozott a csapathoz.

Suller Melinda a hálaadó szentmise elején arról beszélt, hogy a lelkigyakorlatozók elindultak Isten saját életükre vonatkozó örömhírének befogadásának útján, mint ahogy Mária is annak idején. „Ahogy a pásztorok elidőztek a Szent Család lábánál, úgy mi is elidőztünk, hol Mária, hol József lábánál, hol másutt.” Az elöljáró kifejezte, hogy a rend továbbra is szeretne gondoskodni az online lelkigyakorlat résztvevőiről, lelkiségének megfelelően a Szent Család iránti szeretetet még inkább elmélyítve.

Mórocz Tamás, a bodajki Segítő Szűzanya-kegyhely plébánosa a mennybemenetel ünnepén bemutatott szentmise homíliájában visszaemlékezett az esztergomi ferences gimnáziumban töltött éveire, amikor csak havonta, kéthavonta mehettek haza. A mennybemenetel mindig a végzősöktől való búcsúnak, majd végül az egész gimnáziumtól való búcsúnak volt az ünnepe. Ha jobban meggondoljuk, a mennybemenetel Jézus számára is elkészítés volt a tanítványaitól. Jézus mégis jobban itt maradt velünk azzal, hogy eltávozott, mintha ténylegesen itt maradt volna köztünk – mutatott rá a lelkipásztor. – Hiszen az Eucharishtiában mindannyiunk számára jelen van. Látszólag ugyanis eltűnt az Isten, de valójában lehozta hozzánk a mennyországot.

A mennybemenetelkor Krisztus lett a minden, ő van mindenben – ha ezzel a Krisztus-centrikussággal élünk, akkor más lesz az életünk, anélkül hogy máshogyan élnénk, mint korábban. Ha így tudunk élni, akkor akár a velünk találkozó ateista is megérzi, milyen jó, hogy hinni tudunk, hogy le tudunk térdelni az Atya előtt.

Jézus mennybemenetelkor való eltávózása e világból szomorúságra adhatna okot a tanítványoknak, ők mégis nagy örömmel mentek vissza Jeruzsálembe. Ez azért is történhetett, mert a közösséghez tértek vissza. Hiszen közösség nél-

kül nem lehet Istenhez úgy eljutni, mint a közösség révén. A szónok azt is hangsúlyozta: a 10. század óta a templom nemcsak a gyülekezés szent helye, hanem az Oltáriszent-ségben velünk levő Jézust is ott őrizzük.

A zsolozsmában nemrég előkerült, 1. vagy 2. századnak tulajdonított Diognétoszhoz írt levél keresztényekre vonatkozó VI. pontját egy az egyben felolvasta a plébános. Ebben a szerző leírja, hogy amilyen a testben a lélek, olyanok a keresztények a világban. Nincsenek külön szokásaik vagy nyelvük, de úgy élnek a szülőházjukban, mint a jövőbeniek, és minden idegen földet a hazájuknak tekintenek. Életmódjuk felülmúlja a törvényeket, írja az öskeresztény világ lenyomatát jelentő szöveg szerzője, hozzátéve: Isten olyan fontos őrhelyre állította őket, ahonnan nem szabad elmenekülniük.

Mórocz Tamás ebből kiindulva rávilágított, Isten a nőknek csodálatos hivatást adott, legyen az anyai hivatás vagy más formában az Istennek odaadott élet. Isten mindannyiunkat valamilyen formában lefoglal – tette hozzá. Az Istennek odaadott életet, a papi vagy szerzetesi életet nem érti a világ. Sokszor azt is hiszik, hogy valami nem stimmel az illetővel. De most már ott tartunk, hogy azt sem érti a világ, ha valaki kitart a házasságában.

Sajnos a világ nem tud hinni a feltámadásban, a lemondás elfogadhatatlan a számára. Pedig a boldogság nem ott kezdődik, hogy mindig mosolygunk, hanem hogy az ember megerősödik a szenvedésekben. Mária útja is tele van szenvedésekkel; Szent József – jogosan – megkérdezi, hogy honnan van a gyerek, el kell menekülniük Egyiptomba, s amikor felnő a fia, még azt is meg kell tapasztalnia, hogy elmezavarodottnak tartják az

emberek Jézust. De ilyen sok szenvedés közepette is „örömtők végső örömmé válik, amit senki nem vehet el tőlük”.

A plébános felidézte, sokszor megkérdezik, mégis milyen csodák történtek a bodajki kegyhelyen, amióta itt van. Semmi, de maga az egész hely egy csoda – ezt szokta felelni. Csoda, akárcsak az a női lelkigyakorlat, amelynek a résztvevői most itt vannak a kegy-

kanhatott az adott huszon-négy óra témája.

A lelkigyakorlaton már tavaly is részt vett Kis Miki Renátát éppen ezek a kis kérdések ragadták magukkal. A rövidebb szöveg lehetővé tette, hogy a lelkigyakorlatos anyaggal kezdje a napját, és az elmélkedésre napközben, a munkája szüneteiben is vissza tudott térni. Mivel gyermekorvos-rezidensként tizenkét órában dolgozik háromszor is

helyen. „Kívánom, hogy erősödjetek meg, hogy Jézus itt van köztünk, hogy Isten olyan fontos őrhelyre állított titeket, ahonnan nem szabad elmene-külnötök. Köszönjük meg Jézusnak, hogy ő is igent mondott ránk” – fűzte hozzá.

A sok résztvevő által valóban csodaként megélt lelkigyakorlat keretei nagyrészt ugyanazok voltak, mint első alkalommal: dizájnban is nagyon igényes e-mailben naponta egy-egy szentírási idézet érkezett, a napi imádságban képi és zenés ráhangolódás is segítette a résztvevőket. Ahogy Balla Erika elmondta, a visszajelzések alapján rövidebb, kompaktabb elmélkedésekkel készültek – már csak azért is, mert sejtették, hogy a járványhelyzet megszűnése után kevesebb idejük lesz a becsatlakozóknak az imádságra. Továbbra is javasolták a harminc-hatvan percnyi imáidőt naponta, de tudták, hogy az élet könnyen elsodor, ezért volt egy olyan alternatív lehetőség, hogy egy kérdést hordozzanak a résztvevők az adott napon, így lehet, hogy egyben nem töltöttek annyi időt imádsággal, de a napjuk során újból és újból felbuk-

egy héten, ezzel az egyszerűsített formával tudta kezdeni és zárni még ezeket a zsúfolt napjait is. Különösen tetszetek neki a képi ráhangolódások, amelyek között kortárs magyar képzőművészek alkotásai is szép számmal voltak.

Ilyés Gabriella a mostani lelkigyakorlaton vett először részt, nagyon élvezte annak kihívás jellegét is, hogy mindig volt egy feladat, amire összpontosítani kellett. Mindig volt egy indító szó Mária részéről, amivel el tudta kezdeni a napját. Mária szeretete végigkísérte a napjait, és mivel naplót is vezetett, később is vissza tud ehhez az élményhez mint hitbeli kapaszkodóhoz térni.

Békési Erika, aki világiként először vett részt a szervezésben, abban látja a lelkigyakorlat csodáját, hogy az e-mail-es kiküldés és a magyarországi és erdélyi Mária Rádió révén a legkisebb falvakba, a legegyszerűbb otthonokba is be tudott hatolni a Szentlélek. Mindenki ugyanúgy vágyik arra, hogy a lelke megnyugodjon, s a maga életállapotában megélje az életszentséget.

Agonás Szonja
Fotó: Merényi Zita

Vidékiek győzelme a KaPI Műveltségi Vetélkedőjén

Egy év kényszerű kihagyás után a Katolikus Pedagógiai Intézet (KaPI) a 2021/22-es tanévben ismét meghirdette kreatív műveltségi vetélkedőjét a katolikus iskolák diákjainak, amelynek témája Szent József és a Szent Család volt. A verseny győztesére a május 25-i döntőben derült fény.

Két írásbeli forduló után, amelyben többek között meg kellett írni József intelmeit a 12 éves Jézusnak, illetve Erzsébet meghívását Máriának az ókori levélírási szokásokat figye-

lembe véve, nyolc csapat jutott a verseny döntőjébe.

A május 25-i szóbeli fordulón a résztvevőknek olyan kreatív feladatokban kellett helyt állniuk, mint a Szent Családot ábrázoló képek közötti tárlatvezetés, a Szent Család életéből való bibliai jelenetek eljátszása, egy megkezdett novella befejezésének megírása vagy hibás bibliai részletek kijavítása. Legvégül egy családi ünnepen vettek részt a versenyzők, melyen egy nagycsalád különböző karakterű és a család szerepének különböző elemeit hangsúlyozó tagjait kellett képviselniük.

A szoros versenyben a képzeletbeli dobogó két legmagasabb fokára a nyíregyházi Szent Imre Katolikus Gimnázium Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola, Kollégium, Óvoda és Alapfokú Művészeti Intézmény csapatai állhattak. Első helyezést lett Baranyi Boglárka, Farkas Vanessza, Kövér Lili – felkészítő tanáraik Tormássiné Kapitány Ágatha és Baranyiné Adamovics Zita; második helyen végzett Ignácz Olivér, Tóth Eszter, Mészáros Koppány Gyula – felkészítő tanárunk Sebők Mária. A harmadik helyezést a szanyi Szent Anna Katolikus Általános Iskola és

Óvoda csapata kapta: Legler Diána, Róka Biborka, Gombás Dávid – felkészítő tanárunk Takács Annamária.

Az első három csapat nyeresége egy általuk kigondolt közös

programon való részvétel, de a többi diák is értékes könyvtulajdonokkal gazdagodott.

Forrás és fotó: KaPI

Természetközeli konyha a csornai szerzeteseknél

Fazakas Márton premontrei apát a főzésről és a gazdálkodásról

(Folytatás az 1. oldalról)

Ha visszatekintek az elődeinkre, mindenki példát adott abban a társadalmi környezetben, amelyben élt. Most más-képp kell ezt megtennünk. Egy provinciális rendnek vagyok az előjárója, itt befér az életünkbe a gazdálkodás, sőt színesíti a katolikus közösséget. Néha azzal tudunk példát mutatni, hogy nem kell a paradicsomért üvegházat építeni és a boltba elmenni, hanem megterem itthon, a kertben. A főzés és a gazdaság nekünk nem bohóckodás vagy magamutogatás. Persze néha azért van benne viccelődés is, az kétségtelen. Ferenc pápa egyszer azt mondta, a pástör legyen birkaszagú. Volt egy fotóm, amin körülvettek a birkáim. Nyilván nem habitusban voltam, hanem szalmakalappal a fejemen, svábos kötényben. Kitettem a képet a közösségi oldalamra, és odaírtam: „Ez ma nekem sikerült.” Ferenc pápa ugyan nem így értette a birkaszagú pástört, de a kép óriási sikert aratott, mert volt benne némi életszerűség.

– A főzés kikapcsolódást is jelent Önnek?

– Mindenkiene kell egy olyan hobbiszerű elfoglaltság, ami kikapcsolja. Én nem cigarettázok, szeszes itallal tisztas keretek között élek, és inkább könyvre költök, semmint színházra vagy mozira. Bár szerzetes vagyok, nem hiszem, hogy egész nap csak a túlvilágra kellene gondolnom. Ez nem az én utam. Ha nincs valamilyen egészséges viszonyunk az élethez, a teremtett világhoz, akkor papként, szerzetesként nem tudunk hitelesek lenni. Nap mint nap sokféle emberi esendőséggel találkozunk, kell hogy legyen az életünknek egy olyan területe, amiből ez kimarad. Nem lehet egész nap a világ fájdmát hordozni. Szeretek bográcsban főzni, akkor sem ijedek meg, ha negyven embert kell jóllaktatnom. Nem vállalkoznék például zserbósütésre, de alapvető ételeket szívesen elkészítek. A kérdésre válaszolva: igen, a főzés kikapcsolódást is jelent számomra.

– A csornai apátságban ki főz?

– Egy apátságban muszáj háztartást vezetni. Az a szerencsénk, hogy nálunk nem több száz fős közösségre főznek, mint például Pannonhalmán, hanem alapterületen húsz-harminc emberre. Tizenöten vagyunk az apátságban. A vendégeink mindig dicsérték, milyen finom ételeket kapnak nálunk, és elkérték a recepteket is. Így aztán mi is kiadtunk egy szakácskönyvet, amelyben a recepteket gondolatok és képek kísérik. Van mesterszakácsunk is, de én mindig azt képviseltem, hogy aki egy családjának tudott főzni, az tud nekünk is. Fontosabbak a házias ízek, mint a Michelin-csillag. A szomszéd falvakból főz nekünk két aszszony, családanyák, nem szakácsnők.

– Mik a kedvenc ételek, amiket szívesen készít?

– Amit épp megkíván a közösség. Nálam lehet rendelni. Ami így kezdődik: végy egy kiló hagymát, és futtasd meg egy kis szalonnán, az már biztosan nem lesz rossz. A tartalmasabb ételeket szeretjük. Hogy mit főzök, attól is függ, milyen húsunk van éppen. Jó kapcsolatban vagyok vadászokkal, sokszor adnak vadhúst, főleg szarvast, ami nagyon egészséges, és azt gondolom, méltatlanul szorult háttérbe a magyar konyhákban. A vadhús, mielőtt bekerülne a kereskedelmi hálózatba, kifejezetten olcsó. Az a tapasztalatom, hogy egy egész szarvas kevesebbe kerül, mint egy sertés. Persze ki vásárol egy egész szarvast? Kicsit macerás a feldolgozása, ezért inkább hagyni szoktuk az egészet.

– Általában mit készítenek a szarvasból?

– A köztudatban a szarvas-húst összekapcsolják a pörkölttel, de rengeteg mást is lehet készíteni belőle, például szalámit. Évente egy szarvast

feldolgozunk szaláminak, amiből sok jut ajándékba is. A gasztrokultúra szereti akár vörös, akár fekete afonyával párosítani a szarvas-húst, jól elkészítve ettől nagyon ízletes tud lenni az étel. Tudom, milyen fűszerek illenek össze egymással, és melyik milyen ételhez való, mint ahogyan azzal is tisztában van mindenki, hogy a májat nem sózzuk, amíg sül. A magamfajta ember szeret egyfajta izvilágot, amit nem biztos, hogy megtalálni a boltokban vagy a hentesnél. A hetvenhat éves sommelier barátom azt mondta, túl rövid az életünk ahhoz, hogy rossz borokat igyunk. Ez az étellekkel is így van. Megfontolandó!

– Mikor tanult meg főzni?

– Mindig szerettem a finom ételeket. Lövétei vagyok, ez a község Csikszereda és Székelyudvarhely között találhatató. Négyen vagyunk fiútestvérek, így édesanyám – lánygyermek híján – nekünk magyarázta el a családi tűzhely fortélyait, és mivel a szemünk előtt főzött, láttunk minden folyamatot. Akkor még divat volt, hogy vasárnap friss hús

legyen az asztalon, így szombat délután elmentünk a mé-szároshoz. A hétvége hangulatához ez is hozzátartozott. Én voltam a legkisebb gyerek, így aztán nekem kellett a legtöbbet segítenem édesanyámnak. Az egyik bátyám nem szerette a krumplihámozást. Én sem szerettem, szívesen becseréltem valami másra, de azért megcsináltam. Szerény körülmények között éltünk,

– Szerettem volna kihasználni a nagy kert adta lehetőségeket. Emellett pedig fontosnak éreztem, hogy mi is tegyünk valamit az asztalra. Korábban az volt a gyakorlat, hogyha vendég, főleg ha váratlan vendég érkezett, meghívtuk ebédre az apátságban működő vendéglőbe. Ez se-hogy sem fért a fejembe. Ott-hon, ha valaki jött hozzánk, és éppen étkeztünk, hívtuk, hogy tartson velünk. Zavart, hogy az apátságban a vendéget nem tiszteljük meg azzal, hogy az asztalunkhoz hívjuk. Hiszen ennek spirituális tartalma is van, amiről már Szent Benedek is írt: „A vendégben Krisztust fogadjátok.” Milyen furcsa azt mondani: Gyere, Krisztus, elviszlek a vendéglőbe! Aztán ott ül tizenegynéhány férfi az asztalnál. Furcsán veszi ki magát az is, ha a petrezselyemzöldért el kell mennem a boltba. Jobb, ha kimegyek a kertbe, és frisset szakítok.

– Milyen állatokat tartanak a gazdaságban?

– Nem kell ezt mintagazdaságnak elképzelni. Praktikus céllal, de nem az apátság ellátására jött létre. Innen ajándékozni is szoktunk, ami sokaknak örömet szerez. Több mint kétszáz tyúkot tartunk, ennyi tojást nem tudunk elfogyasztani. Birkáink is vannak, és mindig kacérkodunk a gondlattal, hogy sertéseket is nevelünk. A disznó most bértartásban van: ellátják, levágják nekünk, mi pedig a feldolgozásában segítünk.

– Közel élnek az állatokhoz. A fővárosiak közül sokaknak nehéz elképzelni, hogyan lehet levágni egy állatot, amit az ember maga gondozott. Ön hogyan viszonyul ehhez a kérdéshez?

– Mi nem házi kedvenceket tartunk, hanem haszonállatokat. Nem úgy kezeljük őket, mint valamiféle családtagokat, de tisztességgel gondoskodunk róluk, aztán pedig eljön az idő, amikor hasznosítjuk őket. Faluhelyen nőttem fel, ahol szerettük és tiszteltük az állatot, de tudtuk, miért tartjuk, tisztában voltunk azzal, hogy a tápláléklánc része. A saláta is elpusztul, amikor kihúzzuk a földből. A mi étkezési kultúránk az állati termé-

keket is használja. Kissé túl van bonyolítva ez mostanság, a dolog sokkal egyszerűbb.

– Manapság már vidéken is ritkaságszámba megy, ha valaki állatot tart, zöldséget, gyümölcsöt termel a kertben, és nem a pászitot gondozza. Ön miért vállalja a mindennapos feladatokat?

– Egészségesen szeretnék gondolkodni, élni, és nem akarok túl nagy ökológiai lábnyomot hagyni magam után. Az önellátás mostanában teljesen kiszorult az életünkből. A magyar falvainak népessége a szomszéd városba, a megyeszékhelyre jár zöldséget, krumplit, tojást vásárolni. Ilyen szempontból a Dunántúlon is siralmas a helyzet, de szerintem máshol is. Nekem az állatokkal való mindennapi foglalkozás lelki kiegyensúlyozottságot ad. Nap másfél óra, amit mindig velük kell töltönnem, akkor is, ha születésnapom van, vagy karácsony, vagy a keresztlányom esküvője. Ma reggel öt órakor is ott kezdtem, és az estét is ott fejezem be. Semmiképpen sem hagyománytiszteltből teszem ezt.

– Borászattal is foglalkoznak?

– Sikerült visszaszerezni a régi apátsági pincét és a hozzá kapcsolódó területet a türjei szőlőhegyen. Most felújítjuk, és ha a Jóisten megsegít, akkor a borászatba is belekezdünk, de nem én fogok foglalkozni vele. Épül ott sörgárunk is, amelynek a berendezését augusztus 20-án meg lehet majd nézni a Mesterségek ünnepén, a budai várban. A belga sörök nagy része apátsági sör, köztük híresek a premontreiek, például a Leffe vagy a Grimbergen. Nyilvánvaló, hogy a bőjt és a vizek fertőződése miatt régen a magyar szerzetesek is főztek sört.

– Van valamilyen speciális finomságuk?

– Persze, több is, de szezonja lévén megemlítem, hogy minden esztendőben vagy százkilónyi epert teszünk el kompótnak, lekvárnak. Az egész úgy indult, hogy egy este Budapestről mentem hazafelé az M1-esen. Egy ember kitette az autója mellé az ela-

kadásjelzőjét, és integetett. Gondoltam, Márton, ki álljon meg, ha nem te. Szegénynek lerobbant a kocsija, a telefonja lemerült, és a segélykérő oszlop sem működött éppen. Kiderült, hogy az illető östermelő Pápa környékén. Felhívtuk a feleségét, aztán elvittem a következő benzinkúthoz. Kihívtuk az autómentőket, elszállították a kocsiját. Később hálából hozott nekünk epret. Ennek tizenhárom éve. Azóta minden esztendőben elmegyek hozzá, és „beszabadít” az epresébe. Gyerekkoromban nálunk kompótot adtak annak, aki beteg volt. Ha valaki megbetegszik a rendtársak közül, mi eperkompótot adunk neki, ez a gyógyulás egyik kelléke lett az apátságban.

– Iskolában is tanít, napi kapcsolatban van a fiatalokkal, és fontosnak tartja a nevelésüket. Mire szeretné rávezetni őket?

– A diákok ma már nem élnek természetközeli módon, nem tudják végigkísérni azt a folyamatot, melynek során az elültetett magból termés lesz. Ők a számítógépen ültetnek, pedig ezt a valóságban is meg lehet élni. Nemrég befogadtunk egy fiatalembert, aki munkáját tekintve középvezető egy cég-nél. Életében először nálunk látott tojásból csirkét kikelni. Döbbenetes, ami megfogalmazódott benne: Micsoda csomagolástechnika, micsoda helykihasználás! Hihetetlen, hogy ebbe a kis tojásba be van csomagolva egy kicsibe! – mondta. Milyen életidegen gondolat ez! Ezért is fontos a természet közelsége.

Az iskolában is szoktam főzni. Amikor kitavasodik, leviszem a nagy kohómat az iskola udvarára, és készítünk egy nagy adag paprikás krumplit. Aki kér belőle, az kap. Most lesz a Szűzanya-búcsú, melyen a helyi iskola gyerekkórusa fog énekelni. Meg szoktuk kérdezni a gyerekektől, hogy a szolgálatukért cserébe kirándulni menjünk, vagy inkább főzzünk és játsszunk együtt az udvaron. Mindig az utóbbit választják. Ilyenkor behozzuk a tanyáról a Sári kutyát is. Közösségteremtő ereje van egy-egy ilyen alkalomnak. Sok család ezt nem tudja megtenni, nincs rá lehetősége. A közösségi élményre nagy szükségük van az embereknek, és a közös főzés is az lehet.

Az *Így főznek a magyar katolikusok. 52 hét – 52 recept* című kiadványt a *Magyar Kurír* forgalmazza, és az Új Ember könyvesboltban, illetve online könyvtárházában (bolt.ujember.hu) érhető el. A könyv megvásárlásával a Katolikus Szeretetszolgálat ipolytölgyesi Szent Erzsébet Otthonát és a bakonyzsücsi Daganatos Gyermekek Lelki Rehabilitációs Otthonát is támogatja.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita

Magyar Kurír 10700732–68366180–51100005 (CIB Bank).

Csíksomlyói pünkösdi búcsú

Békességet teremtő emberek kívánunk lenni

(Folytatás az 1. oldalról)

Majd a mottóra utalva arról úgy fogalmazott, legyünk békességszerzők és jóságosztók. A szentmisén mások mellett Kovács Gergely érsek, Kerekes László gyulafehérvári segédpüspök, Tamás József nyugalmazott gyulafehérvári segédpüspök, valamint a zarándokvonattal érkezett Varga Lajos váci segédpüspök koncelebrált.

Udvardy György veszprémi érsek szentbeszédében hangsúlyozta: A Szentlélek kiáradásának megünneplése gyűjt egybe minket ezen az ősi Mária-kegyhelyen, a Somlyói Máriánál. Kérve Máriától, a kegyelemmel teljestől anyai oltalmát és segítségét egyéni életünk, családunk, magyar népünk és nemzetünk számára, a világ bármely pontján éljünk is.

Ünneplésünket pünkösdvárásban, a Lélek adományainak kiáradásában, Máriához való ragaszkodásunkban, tőle való tanulásunkban, a nemzeti összetartozás méltóságában éljük meg. Ugyanígy idei zarándoklásunk vezérmondata, a ferences rend jelmondata is – Pax et bonum!, Béke és jószág! – vezeti találkozásunkat és közös imádságunkat – mondta az érsek, majd arról beszélt, hogy „a Szentlélek indít bennünket, hogy a föltámadás hitében és örömeiben éljük életünket. Krisztushoz tartozásunk, keresztségünk ténye adja meg identitásunkat, jelöli ki azokat az örök értékeket, melyek biztos pontként vannak jelen életünkben, melyektől nem akarunk eltérni, amelyeket nem akarunk alkuba bocsátani, amelyekről nem akarunk látványosan vagy kényelemből, gyengeségből észrevétlenül lemondani. Ez a halálunkat jelentené. De mi élni akarunk! Mégpedig az Istentől, a Teremtőtől, az Újjáteremtőtől akart örök és boldog életet.”

Az ember kitalálhat magának új törvényt, odébb rakhatja a „mezsgye követ”, álmodhat maga alkott új rendről, „a szép új világról”, de az életet nem tudja megnyerni.

Csak vesztes lehet. Még akkor is, ha ez a kreatúra – a tömeg szerint gondolkodó, élő emberek számára – nem tűnik veszélyesnek, pusztítóknak.

Hisszük, hogy a keresztségben nyerjük el az identitásunkat, s leszünk azzá, akik valójában vagyunk. Egyéni és közösségi életünkben egyaránt. A keresztségben ismerjük föl személyi adottságainkat, ajándékainkat, értékeinket, melyekkel készek vagyunk szolgálni másokat – fejtette ki a szónok.

A keresztség segít érteni, értelmezni, értékek tekinteni a néphez, a magyar nemzethez tartozásunkat. Így sem a nemzet gondolatának elvetése, megvetése, sem szélsőséges mások fölé helyezése nem a mi gondolatunk. Hiszen a minden nemzet újjáteremtés szerinti ajándékát magában egyesítő Egyházban, a saját kultúránkban ismerjük föl az embert, a világot, de magát Istent is. (...)

Ez az embernek jót akaró Isten, az Atya az, aki üdvösséget, békét akar az embernek és az emberben. Még akkor is, ha az ember mindig találkozik a háború és a békétlenség különböző formáival, abban reménykedik, hogy sorsa nem a háború, hanem a béke. Békevagyunknak köze van a hitünk-

höz, mely az egyén és a közösség békéjét magától Istentől reméli, a történelem Urától várja. A béke a világ végső jövője: az új ég és az új föld.

A Krisztus szerinti békét az Istenhez való megtérés adja. A béke Isten ajándéka, de a békét teremteni kell. Amikor Jézus boldogságmondásai között olvassuk: „Boldogok a békességben élők, békességesek” (vö. Mt 5,9), ezt úgy értjük, és helyesen: Boldogok, akik teremtik a békét! Milyen nehéz ez! Látjuk személyes életünkben, látjuk társadalmi és világ-méretekből. Látjuk a testvéreinket is érintő, a szomszédunkban zajló háborúval kapcsolatban is. Milyen sok, hány és hányféle erő lép fel a béke és a béketeremtő ellen! (...)

Teremteni a békét, és készségesnek lenni a békére, hogy mindig megtegyük az új, az első lépést. Az ellenségeskedést megszüntető szeretet az Istenbe vetett hitből él. A keresztény hit a békét nem az emberektől, hanem az Istentől várja. A béketeremtésnek azonban kockázata is van. „Aki kockáztat, azt az Isten nem hagyja magára!” – mondta beszédében Ferenc pápa 2019-ben, éppen ezen a helyen, itt, Csíksomlyón.

A békéért meg kell küzdeni. Ez profétai harcot jelent az

Udvardy György veszprémi érsek volt a szentmise szónoka

egyén és a közösségek számára is. De a béke mégsem ennek a küzdelemnek az eredményeként, hanem mindig az igazságosság gyümölcseként születik meg. Boldogok a békességteremtők, akik a békéért tesznek, hajlandók áldozatot is hozni érte.

Hogyan munkálhatjuk a békét? Úgy, hogy tesszük a jót! A békétlenség öl, pusztít. A béke teremtése és a jóakarát kinyilvánítása éltet, előre mutat, jövőt teremt. Egyén és közösség számára egyaránt.

Ki teremtsen a békét, ki kezdje a jót, ha nem az, akinek látása, bátorsága, ötlete van a Szentlélek által az élethez. Mi vagyunk azok, akik ismerjük

Jézus Krisztust, a Föltámadottat, akik megkaptuk legnagyobb ajándékát, a Szentlelket. (...)

A béke és a jóság munkálása megkívánja a krisztusi radikális döntést a jó és a rossz között, az élet és a halál között. Ebben a szolgálatban, keresztényi küldetésünk megélésében ad segítséget Ferenc pápa Gaudete et exsultate (Örüljetek és ujjongjatok) kezdetű apostoli buzdítása, melyet 2018-ban adott ki a mai keresztény ember életszent-ségre törekvésével kapcsolatban. Ebben a dokumentumban a mai keresztény ember

reszt, ami egyidejűleg győzelmi zászló is, amit harcos győngédséggel hordozunk a gonoszossággal vívott küzdelemben – mondja a pápa (vö. EG 85). A kereszt természete és logikája nem megkerülhető, de ez számunkra Isten ereje és bölcsessége. (...)

Kérni kell a Szentlélek megkülönböztető ajándékát is. Ismerjük föl, mi a jó és a rossz, mi az igaz és a hamis, és merjünk ennek megfelelően dönteni. Ne áltassuk magunkat! Minden cselekedetnek, mulasztásnak van következménye. Aki – legyen az személy, közösség vagy társa-

három jellemzőjét, szükséges magatartását emeli ki. Ezek: a küzdelem, az éberség és a megkülönböztetés.

Könnyű feladni, lemondani hagyományról, ünnepről, ünneplésről, találkozásról, családról, házasságról, gyermekről, idős szülőről, igazságról, kultúráról, nemzetről, a hit szerinti mindennapokról. A pápa szavaival ez nem más, mint lelki korrupció. Egyfajta önelégült vakság. (...) Ez nagyon veszélyes! Igen! Küzdeni kell a jóért. Ami az ember, a közösség, az Egyház, a nemzet javát szolgálja. A küzdelemhez erős fegyvereink vannak az Úrtól: az imádságban kifejeződő hit, az Isten szaváról való elmélkedés, a szentmise ünneplése, a segítségimádás, a szentségi gyógyulás, a szeretet cselekedetei, a közösségi cselekedetek, a missziós elköteleződés és Máriához való ragaszkodásunk.

A keresztény győzelem mindig kereszt, de olyan ke-

dalom – célok, törvények, szabályok, átfogó vízió nélkül él, az úgy is fogja végezni. De mi nem erre, hanem istengyermeki méltóságra, isteni jövőre, üdvösségre kaptunk meghívást. (...)

Akarjuk a békét és a jót minden embertestvérünknek, kiemelten a ránk bízottaknak, akikkel összeköt egyívé tartozásunk, akikért különös felelősséggel tartozunk!

A Szentlélekkel való életünkben hathatós példánk van a Boldogságos Szűz Mária személyében... Őseink, elődeink hite, példája, ragaszkodása is megjelenik mai közös ünneplésünkben. Hisszük, Máriához való ragaszkodásunk a jövő reményét is föltárja előttünk... Vele együtt magasztaljuk Istent, Atyánkat! Magasztalja lelkem az Urat! - zárta szentbeszédét Udvardy György érsek a csíksomlyói búcsú ünnepi szentmiséjében.

B.H.
Fotó: MTI

1992. szeptember 1-jén három első osztállyal nyitotta meg kapuit Miskolcon a Fráter György Katolikus Gimnázium a Szatmári Irgalmas Nővérek épületében és vezetése alatt. Az intézmény alapításának harmincadik évfordulóját szentmisével és gálaműsorral ünnepelték az iskola pedagógusai és diákjai május 27-én. A szentmisét Tornyák Csaba egri érsek mutatta be.

Az ünnepi eseményen Orosz Atánáz miskolci megyéspüspök is jelen volt. A szentmise homíliájában Tornyák Csaba érsek felidézte az iskolaalapítás körülményeit. Az elmúlt harminc évben nemcsak a fráteres közösség, hanem azóta több oktatási intézmény is létrejött a városban. Ezekben az intézményekben is és a templomokban is ott vannak azok a hívek, akik számára fontos Jézus Krisztus tanítása, akik számára a kereszténység nemcsak egyfajta kulturális önazonosságot jelent, hanem ennél sokkal többet – emelte ki a fő-

pásztor. Hozzátette: „A kereszténység számunkra azt jelenti, hogy Jézus Krisztus a mi ideálunk.”

E tanév mottója – Péter szemével nézni Jézusra – azt jelenti számunkra, hogy felfedezzük benne: ő nemcsak egy népvezér, nemcsak egy mozgalom elindítója, nemcsak egy vallásalapító, hanem a mi személyes Megváltónk, az igazi megoldás az életünkre – fogalmazott az egri érsek. Homíliája végén arra buzdította a diákokat, hogy a nyári szünetben se távolodjanak el a templomi közösségtől és Jézustól, mindig legyen idejük imádságra, a Jézussal való párbeszédre.

Az ünnepi esemény a miskolci Művészetek Házában, köszöntőkkel folytatódott. Molnár Tünde, a Fráter Gimnázium igazgatója hangsú-

lyozta: „A hagyományokra építünk, abból táplálkozunk. Elődeinktől kapott örökségünket féltve őrizzük, a jövőben is vigyázunk iskolánk hírnevét, eredményességét, belső kohézióját, stabilitását.

A változás jó és fontos addig, amíg az értékek ugyanazok marad-

nak. Gimnáziumunk a keresztény értékekre épít” – hangzott el az intézményvezető beszédében.

Lóczi Tamás, az Egyházmegyei Katolikus Iskolai Főhatóság (EKIF) elnöke, aki tíz évig igazgatóként koordinálta a miskolci gimnázium életét, köszönetet mondott a Szatmári

Irgalmas Nővéreknek, valamint Maricsák István iskolaalapító-igazgatónak a kezdeti lépések segítségével. Beszédében többek között kiemelte: „Önmagukon elgondolkodó, küldetésüket, hivatásukat kereső fiatalok kerülnek ki ebből az iskolából. Ebben kísérőnek lenni, ebben szolgálatot tenni a legnemesebb feladatok közé tartozik. A Fráter György Katolikus Gimnázium kezdettől fogva ezt a küldetést teljesíti.”

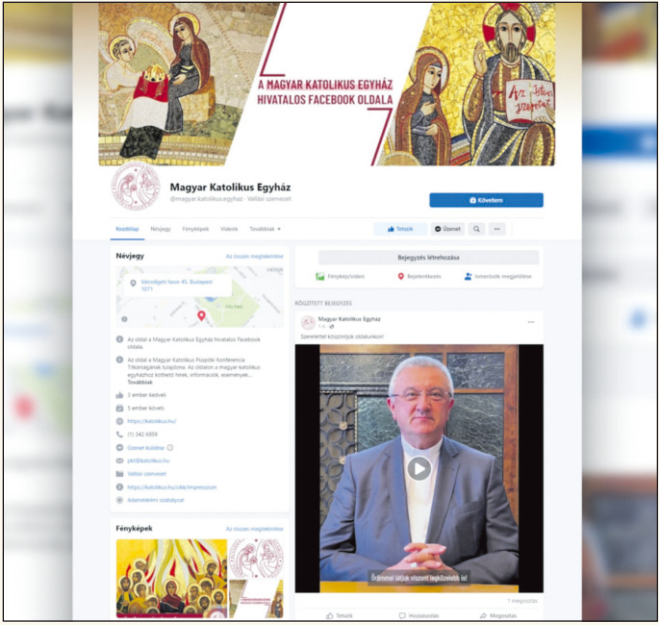
A köszöntők sorát Juhász Hajnalka, a Kereszténydemokrata Néppárt (KDNP) alelnöke beszéde zárta, aki egykori fráteres diákként tiszteletét és köszönetét fejezte ki azon papok és pedagógusok felé, akik a harminc év során részt vettek az intézmény felvirágoztatásában. Felidézte saját diákeveinek élményeit, majd rámutatott, hogy a történelmi egyházak, az egyházi iskolák szerepe nélkülözhetetlen a keresztény Magyarország megőrzése érdekében.

A jubileumi ünnepség a diákok műsorával folytatódott.

Forrás: Egri Főegyházmegye
Fotó: Federics Róbert

Harmincéves a miskolci Fráter Gimnázium

HÍREK KÉPEKBEN

● **A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia** (MKPK) döntése értelmében 2022 pünkösdjén újtárra indult a Magyar Katolikus Egyház hivatalos Facebook-oldala. A közösségi felületen Egyházunk híreit, eseményeit, közleményeit találják meg az oldalátogatók, továbbá lelki úttravalókat és az Evangélium tanítását is. A Facebook-oldalon megtekinthető Veres András győri megyéspüspök, az MKPK elnöke rövid köszöntője.

● **A Budapesti Lengyel Személyi Plébániáról** újtárra indították május 30-án délbén a Katolikus Karitás közvetítésével összegyűjtött 490 liternyi palackozott miseboradományt, melyet az Egri Főegyház-megye, a Veszpremi Főegyház-megye és a Pannónhalmi Főapátság adományozott az ukrainai római katolikus és görög-katolikus egyházaknak. Az adomány a magyarországi Katolikus Karitás közvetítésével jutott el Lengyelországba, ahonnan a Lengyel Karitás szállította tovább Ukrajnába.

Budavár díszpolgára lett a legendás egyházzeneész

A Mátyás-templom karnagyának elismerése

Díszpolgári címmel ismerte el Budavár Önkormányzata május 27-én a Liszt-díjas Tardy László, a Budavári Nagyboldogasszony- (Mátyás-)templom egykori kántor-karnagya több mint félévszázados munkáját, amellyel alázatosan és kiemelkedően magas színvonalon szolgálta az egyházzenei életet, a kerület lakóit, egyházközösségét, és hazánk turisták körében is egyik legnépszerűbb templomát.

A Mátyás-templom egykori kántor-karnagya 2021 nyarán töltötte be 80. életévét; egy évvel korábban a karmesteri pálcát is átadta utódjának, Hegyi Barnabásnak a kóristái, zenésztársai, egyházközössége és az egyházzeneészek számára is legendás mester. Az I. kerület most díszpolgári cím adományozásával ismerte el több mint fél évszázadot átívelő egyedülálló munkásságát.

„Ötvennégy éven át vezette a Mátyás-templom ének- és zenekarát: nem túlzás tehát azt mondani, hogy az élete nagy részében a

Tardy László kántor-karnagy az egyházi zene és a szorosan vett liturgikus zene sokoldalúan felkészült, széles repertoárral rendelkező, ihletett közvetítője. Művészi teljesítményét az egyházzenei alkotások világában előadásainak zenei kvalitásain túl a műveknek hitből táplálkozó, a liturgikus cselekményhez és térhez méltó interpretációja is kivételessé teszi a maga műfajában.

kerületi embereket és az ide látogatókat szolgálta. A Mátyás-templom ráadásul nem akármilyen munkahely. Az ide látogató egyszeri turistának is felejthetetlen az élmény, amit a Nagyboldogasszony-templom adhat – ehhez pedig hozzájárul az a különleges zene is, amiért több mint fél évszázadon át Tardy László felelt. Ráadásul egy olyan emberről van szó, akit akkor is élmény hallgatni, amikor mesél – mondataiból árad a szeretet” – olvasható a Budavári Önkormányzat Facebook-oldalán, ahol egy róla készült kisfilmet is közzétettek.

Forrás:MMA;
Budavári Önkormányzat
Fotó: Csapó Viktória (archív)

A családok világtalálkozójának védőszentjei

A Boldog Luigi és Maria Beltrame Quattrocchi házaspár lesz a június 22. és 26. között Rómában megrendezendő Családok X. Világtalálkozójának két védőszentje – adta hírül a részt vevő családoknak szóló levelében Angelo De Donatis bíboros, az eseményt a Világiak, Család és Élet Dikasztériumával közösen szervező Római Főegyház-megye általános helynöke május 31-én.

A múlt században Rómában élt házaspár az első nem vértanú férj és feleség, akiket egyszerre avattak boldoggá. Szeretettel családi életük is példaértékű, de sokat tettek a családok lelkipásztori gondozásáért is az Örök Városban, ezért is állítják őket a világegyház szívében megrendezett esemény résztvevői elé példaképül.

A Beltrame Quattrocchi házaspárt 2001. október 21-én avatta boldoggá Szent II. János Pál pápa a Szent Péter-bazilikában, a négyből három gyermekük, Tarcisio, Paolo és Enrichetta jelenlétében.

Az egész család példája, akik életük legnagyobb részét Rómában töltötték, ma is hiteles, hihető és érvényes tanúságtétel a házastársi szeretetről. Házasságukat, amely 1905. november 25-én kötötték a Santa Maria Maggiore-bazilikában, folyamatos lelki növekedésben élték. Luigi és Maria az élet nagy ajándékát mindig bizalommal és örömmel fogadták, gyermekeiket kiskoruktól fogva az evangélium szellemében nevelték – fogalmaz levelében az általános helynök.

Igy volt ez akkor is, amikor a negyedik gyermekükkel várandós Mariának a terhesség negyedik hónapjában nagyobb vérzése volt – írt róla tavaly az Aleteia hírportál. Az orvos megállapította, hogy a méhlepény rossz pozícióban fekszik, és ez az anya és a gyermek életét egyaránt veszélyezteti. Felkerestek egy hírneves orvost, Regnoli doktort, aki nem látott más megoldást, mint az abor-

tuszt, hogy így megmentse az édesanya életét. Ezt azonban a házaspár elutasította, képtelenek voltak halálra ítélni a gyermeküket.

Mariának a korábbiaknál több pihenésre volt szüksége, ekkor férje vigyázott a három nagyobb gyermekre. Ez a súlyos nehézség járult hozzá, hogy Luigi lelki élete elmélyüljön. A bajok közepette az Egyházban talált megnyugvást, és a Jóistenbe vetette minden reményét. Minden reggel, amikor a gyerekeket iskolába kísérte, betért a Traianus fórumánál fekvő Szűz Mária Szent Neve-templomba imádkozni. Luigi számára a rendszeres szentáldozás és a bűnbocsánat szentségéhez járulás élete alapelemévé vált.

1914 áprilisában aztán megszületett Enrichetta, teljes egészségben. Mariának ezután még két hétig nem volt szabad felkelnie, de ezt leszámítva semmilyen komolyabb következménye nem lett a vérzésnek.

A mély hitű házaspár három idősebb gyermeke a megszentelt életre kapott meghívást: Filippo bencés szerzetes lett Tarcisio atya néven, Stephania az Oltáriszentségről elnevezett milánói bencés monostorba lépett be, és a Cecilia nővér nevet választotta, Cesare pedig Paolino néven trappista szerzetes pap lett. Enrichetta is a megszentelt életet választotta, de világiként: életét mindvégig szülei mellett töltötte, az Úrnak szentelve magát mások szolgálatára. Enrichettát Ferenc pápa 2021 augusztusában tiszteletreméltónak nyilvánította.

A Beltrame Quattrocchi házaspár azért is elismerést érdemel, mert a fiatalok hivatását nagy szeretettel gondozták, segítették őket abban, hogy felismerjék a házasság szentségének szépségét és jelentőségét, vagy a megszentelt élet választása felé irányították őket. Ily módon ők voltak valójában a római egyház-megye családpassztorációjának elindítói – mutatott rá a levélben Angelo De Donatis bíboros.

A Word Among Us amerikai katolikus karizmatikus hírportál cikkéből kiderül, hogy a mély hitű család tagjai egyáltalán nem voltak penészvirágok, családi étkezéseik például kifejezetten zajosak voltak. A gyerekek élvezték a sportot, a nyaralásokat és más közös családi tevékenységeket.

Maria Luisa Corsini 1882. június 12-én született Firenzében, tehetséges család gyermekeként. Édesanyja életteli és domináns személyiség volt, édesapja a hadseregben volt

tisztviselő. Apja olyannyira nem volt mintaszemélyiség, hogy Maria, aki maga sem volt túl visszafogott, azt mondta neki: „Tudod, papa, én sosem mentem volna hozzád, ahogy a mama tette, a rossz természeted miatt.”

Maria irodalmat, nyelveket tanult, a katolikus hitről is elmélyült tudása volt. Miután kereskedelmi végzettséget szerzett az egyik legjobb római egyetemen, a La Sapienzán, egyete-

ügyvédként dolgozott az olasz kormányzatnak. Mariával ellentétben azonban nem volt elkötelezett hívó ifjúkorában.

A két fiatal családi barátság révén ismerkedett meg egymással, és Luigi komolyabb, de nem maradandó betegsége segített benne, hogy közelebb kerüljenek egymáshoz.

A Quattrocchi nem voltak faszentek, Maria jó párszor agresszív volt a gyermekei véleménye szerint, Luigit pedig gyakran találták idegesnek. Ráadásul a férfi, miután a gyerekek felnőttek, visszaszokott a dohányzásra, amit a felesége kifejezetten helytelenített. Ugyanakkor hitüket olyan mélyen megélték, hogy például a második világháború idején zsidókat és más menekülteket is vendégül láttak a házukban.

Luigi szívrohamban halt meg 1951-ben 71 éves korában. Temetésén egy ateista barátja azt mondta a gyermekeinek: „Apátok soha nem kezdett prédikálni nekem. De meg akarom mondani nektek, az életén keresztül felfedeztem Istent és megszerettem az evangéliumot. Imádkozzatok értem!”

Férje halála után Maria újrazkezdte az írást és az önkéntes munkát. A hitet mindig a cselekvéssel párosítva beteg és fogyatékkal élő embereket szolgált a Lourdes felé menő vonatos zárandoklatokon. Könyveket írt a házasságról, cikkeket katolikus magazinokba, és részt vett a Movimento per un Mondo Migliore (Mozgalom egy jobb világgért) elnevezésű olasz katolikus mozgalom munkájában. 1965-ben hunyt el lánya, Enrichetta jelenlétében, akiért annak idején kockára tette az életét.

Összeállította: Agonás Szonja
Forrás és fotó: Aleteia